•

Eserin Adı:
Ölüm ve Ahiret Hayatı

•

Edit ve Mizanpaj:
Cafer **BAYRAKDAR**

•

Yayıncı
Sertifika No: 1206-34-003292

•

Baskı ve Cilt:
İmak Ofset Basım ve Yayın
Tic. ve San. Ltd. Şti.
Merkez Mahallesi Göl Sokak No: 1
Yenibosna / İstanbul

•

İSTANBUL - NİSAN 2012
Birinci Baskı

•

ISBN: 978-975-????-??-?

•

•

ÖLÜM VE
AHİRET HAYATI

İSMET ÇALAPKULU

BU KİTAP,

KÜTÜPHANENİZE HEDİYE

OLARAK GÖNDERİLMİŞTİR.

(Yalnızca 500 Adet Üretilip,

Bedelsiz Olarak Dağıtılmıştır.)

Web. Adresi: www.ismetcalapkulu.com

e-posta: bilgi@ismetcalapkulu.com

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

Rahman ve Rahim Olan Allah''ın Adı ile…

Allah'a hamd eder, yalnız O'ndan yardım dileriz. Yaratılan her canlı muhakkak bir gün ölümü tadacaktır. Ecel geldiği an ölüm gerçekleşir. Ebedi kalacak olan ise yalnız Allah'tır.

İnsan, dünyaya Rabbini tanımak ve kulluk imtihanı için gönderilmiştir. Bu imtihan sonucunda Cennete veya Cehenneme gidecektir. Cennet ve Cehennem özellikle insan için hazırlanmıştır. İnanarak iyilik yapanlar Cennete, inkâr edip kötülük yapanlar ise Cehenneme gideceklerdir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Hanginizin daha iyi iş işlediğini belirtmek için ölümü ve hayatı yaratan O'dur. O güçlüdür, bağışlayandır."

(Mülk Suresi, 2)

Allah (C.C.) katında insan çok değerli bir varlıktır. Yeryüzünde yaratılan her şey insanın hizmetine verilmiştir. İnsan hayatta iken verilen bu fırsatları, çok iyi bir şekilde değerlendirmelidir.

Cennetin anahtarı imandır. Bütün kötülüklerin kaynağı ise dinsizliktir. İslam'ın en temel esası Allah'a ve ahiret gününe iman etmektir. Bütün ilâhi kitaplar ve gönderilen tüm peygamberlerin hepsi ahiretin varlığından haber vermişlerdir. Bu kitap, güvenilir İslam bilginlerinin eserlerinden faydalanmak suretiyle hazırlanmıştır. Ölüm, kabir, kıyamet ve kıyamet alâmetleri, diriliş, mahşer, hesap, Cennet ve Cehennem hayatları ile ilgili mevzuları kısaca ele alıp yazdık.

İnanan bütün Müslümanlara faydalı olmasını Yüce Allah'tan dilerim.

İsmet Çalapkulu

İstanbul, 2011

ÖLÜMÜ HATIRLAMAK

Ölüm, ruhun bedeni terk etmesidir. Ölüm olayının ne zaman gerçekleşeceği ise asla bilinemez, her an meydana gelebilir. Çünkü insana gelecek olan her şey, çok yakındır. Yaşamış ve yaşayacak her insan, eceli geldiğinde mutlaka ölecektir. Sonuç itibarıyla yalnız Allah (C.C.) ebedi kalacaktır.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile."

(Nisa Suresi, 78)

Başka bir âyette şöyle buyurmaktadır:

"Her canlı ölümü tadacaktır."

(Al-i İmran Suresi, 185)

Dünya sevgisi kişiye ölümü unutturan en temel etkenlerden biridir. Dünya ehli ölümü asla hatırlamak istemez. Ve ölümden adeta nefret eder. Dünya sevgisine dalanların tek gayeleri, lüks binalar ve son model arabalar almaktır. Gece gündüz çalışarak uzun emellerle daha fazla mal kazanmak için uğraşırlar.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Onlar geride nice şeyler bıraktılar; bahçeler ve çeşmeler"

(Duha Suresi, 25)

Başka bir âyette şöyle buyurmaktadır:

"Allah, eceli geldiğinde hiç kimseyi (ölümünü) ertelemez."

(Münafikun Suresi, 11)

Onun için her insanın geciktirmeden ahiret için hazırlık yapması gerekir. Ölümü hatırlamak kalbe etki ettiği zaman dünya sevgisi azalır ve ahiret için salih amel yapma gayreti başlar.

Hz. Peygamber (S.A.V.) bu konuda şöyle buyurmuştur:

"Akıllı odur ki nefsini hesaba çekmiş ve ölümden sonrası için çalışmıştır."

(Tirmizi ve İbn Mâce)

Ölümden sonrası için çalışan kişi, öldüğünde

kabrini Cennet bahçelerinden bir bahçe olarak bulacaktır. Kötü amel işleyen ise mezarını Cehennem çukurundan bir çukur olarak görecektir.

Başka bir hadiste Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Kim Allah ile karşılaşmaktan hoşlanmazsa Allah da onunla karşılaşmaktan hoşlanmaz."

(Buhari ve Müslim)

Dünyaya dalan bir kimse, ölümü asla hatırlamak istemez. Allah'ın dostu olan veli kullar ise ölümü hiç unutmazlar. Ölüm, Allah'la buluşma zamanıdır. Ve bunu büyük bir heyecanla beklerler.

Hz. Aişe (R.A.):

"Ey Allah'ın Resulü! Şehitlerle beraber haşrolunacak bir kimse var mıdır?" diye Peygamber Efendimiz (S.A.V.)'e sorduğunda şöyle buyurmuştur.:

"Evet! Günde yirmi defa ölümü hatırlayan kişi."

Ölüm, yaşayan her kişiye çok yakındır. Bu kesin ve değişmez bir hakikattir. Hiçbir canlı asla ölümsüz değildir. Zengin, fakir, genç, yaşlı, hasta, sağlıklı, sıfat ve mevki ne olursa olsun eceli gelen herkes mutlaka ölecektir. Bugüne kadar kimse ölümden kurtulmuş değildir.

Zamanla toprak altında vücut çürür ama ruh asla çürümez, o bakidir. Peygamberler, Allah (C.C.)

yolunda şehit olanlar ve büyük veliler ise çürümezler. Ölüm, hiçbir zaman yok olmak değildir. Sonsuz olan hayatın ilk başlangıcıdır.

İnsanlar dünyada yapmış oldukları iyi ve kötü işlerin hesabını mutlaka vereceklerdir. Dünya için çalışıp biriktirdikleri mal, mülk, itibar ve mevki bunların hepsi öldüklerinde dünyada kalacaktır. Ölen kimsenin beraberinde götüreceği ve ahireti için faydalı tek şey, yapmış olduğu salih amelidir. Onun için ölümü sık sık hatırlamak ve ahiret için salih amel yapmak gerekir.

RUHUN BEDENDEN ÇIKMA ANI

Peygamberler dahi ölümün acısını hissetmişlerdir. Ölüm istisnasız olarak her insan için çok zordur.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Bunun acısı ve sıkıntısı üç yüz kılıç darbesi kadardır."

Ve ölümün acı ve şiddetini bize açıkça bildirmiştir. Ölenin yanında bulunanlar bu durumun farkında değildirler. Ölümün zorluğunu bizlere haber veren ise, peygamberler ve büyük velilerdir.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Melekler ölüyü kuşatır, tutarlar, Yoksa ölü, ölüm sekeratından dolayı, dağ ve çöllere kaçacaktır."

Ölüm anında her türlü ağrıyı hisseden ruhtur. Ruh bedenden çıkmaya başlarken, bütün damarlar ve mafsallardan çekilir. Ruh ilk olarak ayakların

ucundan çekilmeye başlar. O anda ruh anlatılması mümkün olmayan büyük bir acı ve ızdırap çeker. Ve bu acı bütün vücuda yayılır.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Derken ölüm sarhoşluğu gerçekten geliverir. İşte senin kaçıp durduğun şey budur."

(Kaf Suresi, 19)

Her yaşayan canlı için ölüm sarhoşluğu kesinlikle gerçekleşecektir.

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Her nefis ölümü tadacaktır."

(Al-i İmran Suresi, 185)

Ölenin şayet salih ameli yoksa dünyada bıraktığı mal, mülk ve mevki kendisine hiçbir fayda sağlamayacaktır.

Başka bir âyette şöyle buyurmaktadır:

"Hanginizin daha iyi iş işlediğini belirtmek için ölümü ve hayatı yaratan O'dur. O güçlüdür, bağışlayandır."

(Mülk Suresi, 2)

İnsanın ölmesiyle ruhu asla yok olmamaktadır. Dünyada yapmış olduğu iyi ve kötü amellerin hesabını vermek üzere ahiret âleminde beklemektedir.

Yine Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Her milletin bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde onu ne bir an geri bırakabilir ne de öne alabilirler."

(A'raf Suresi, 34)

Ölüm, Allah'ın bir takdiridir. Ve eceli gelen mutlaka ölür. Bunu hiç kimse ne geri ne de öne alabilir.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Ölünüze La ilahe illallah'ı telkin ediniz."

Yine Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Kim ki son sözü la ilahe illallah olsa o cennete girer."

Kelime-i tevhidin telkin edilmesi ise can boğaza dayanmadan önce yapılmalıdır.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Hastalarınız ağırlaştığı zaman onlara la ilahe illallah'ı söylemeye zorlamayın, onu söylemelerini telkin edin. Çünkü hiçbir münafık bu kelime ile hayatına son vermiş değildir.

Yani telkin hususunda fazla ısrar etmemek gerekir. Sadece tevhid kelimesini hatırlatmak yeterlidir.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmaktadır:

"Can gelip, boğaza dayanmadıkça kulun tövbesi kabul olur!"

Ölüm anında, can boğaza geldiğinde, insanın gözündeki tüm perdeler kalkar ve gideceği yer ona açıkça gösterilir. Böylelikle dünyadaki imtihanı sona ermiş olur.

Yine Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Sizden biriniz nereye gideceğini bilmeden ve hatta Cennet veya Cehennemdeki yerini görmeden dünyadan çıkmaz."

Dünyadan ayrılmak üzere olan insan, o ana kadar kendisi için gizli kalan bütün hakikatleri apaçık görmüş olur.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Yoksa Allah katında makbul olan tevbe, ömürleri boyunca günahları işleyip de, nihayet her birine ölüm gelip çattığında; ben şimdi tevbe ettim diyenlerin tevbesi değildir. Öyleleri için biz acı bir azap hazırladık."

(Nisa Suresi, 18)

Ölüm meleği geldiğinde gideceği yer olan Cennet veya Cehennem kendisine gösterildikten sonra tevbe eden kimsenin tevbesi kabul olmaz.

ÖLÜM MELEĞİNİN CAN ALMASI

İmanın şartlarından birisi de meleklere iman etmektir. Melekler nurdan yaratılmışlardır. Çeşitli görevleri vardır. Meleklerin içlerinde insanların ruhlarını almakla görevli bir melek vardır. Onun adı ölüm meleği olan Azrail (A.S.)'dir. Görevi ise eceli gelen insanların ruhlarını almaktır. Ölüm meleğinin ayrınca çok sayıda yardımcıları vardır.

Dünya bir imtihan yeridir. Ve insanlar iyi ya da kötü işlerini dünyada yapmak suretiyle Cennet veya Cehennemden birini kazanırlar. Onun için hayatta iken, herkesin ahireti için iyi ameller hazırlaması lazımdır.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz."

Bunun için Müslüman olarak yaşamak ve İslam dininin bütün emirlerini yerine getirmesi lazımdır. İnsanlar ancak o zaman Müslüman olarak ve çok güzel bir şekilde ruhunu teslim edebilir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Allah'tan O'na yaraşır biçimde korkun ve ancak Müslümanlar olarak ölün."

(Al-i İmran Suresi, 102)

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Şaban'ın on beşinci gecesinde Allah ölüm meleğine o sene ruhunu almak istediği herkesin ruhunu almasını vahyeder."

Azrail (A.S.), eceli gelen her insanın tam vaktinde ruhunu alır. Bu durum ne öne alınır, ne de tehir edilir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Allah'ın izni olmadan, hiçbir kişi ölmez."

(Al-i İmran Suresi, 145)

"De ki: Size vekil kılınan bu konuda görevlendirilen ölüm meleği canınızı alacak sonra Rabbinize döndürüleceksiniz"

(Secde Suresi, 11)

"O kullarının üstünde yegâne kudret ve tasar-

ruf sahibidir. Size koruyucular gönderir. Nihayet birinize ölüm geldi mi elçilerimiz görevli melekler onun canını alırlar. Onlar vazife de kusur etmezler."

(En'am Suresi, 61)

İnsan öleceği sırada, dünyada yapmış olduğu iyi veya kötü amellerine göre melekler şekil alır. İyi amel işleyenlere melekler güzel bir surette gelerek, Allah'ın selamını tebliğ ederek ruhunu almaya başlarlar. Sonuçta çok güzel bir çehre ile Azrail (A.S.) ruhunu alır.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Melekler iyi insanlar olarak canlarını, aldıkları kimselere de selam size yaptıklarınıza karşılık cennete girin derler."

(Nahl Suresi, 32)

Günah işleyen insanlar, öldüklerinde, melekler dehşet verici bir surette onları çepeçevre kuşatırlar. İnkâr edenler çok büyük acılar çekmek suretiyle ölürler.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Zalimleri ölüm baygınlığı içinde bir görseydin, melekler ellerini uzatmışlar, canlarınızı çıkartın derler."

(En'am Suresi, 93)

"Melekler yüzlerine ve arkalarına vurarak ve tadın yakıcı Cehennem azabını diyerek o kâfirlerin

canlarını alırken onları bir görseydin."

(Enfal Suresi, 50)

Allah'a inanmayan kâfirler İslam dininin emirlerini uydurma bir masal ve yalan saymaktadırlar. Allah'ın ayetlerini hafife almalarının neticesi ise böyle acı bir azaptır.

İnsan can çekişirken büyük bir imtihana tabi tutulur. Onu şaşırtmak için sağ ve solunda şeytanın yardımcıları oturur. Bilhassa sevdiği anne, baba, kardeş, akraba ve dost kılığına girmek suretiyle Hıristiyanlık veya Yahudi dini üzerinde ölmesi için ona telkinde bulunurlar. Ölmek üzere olan insanı aldatmak için her türlü yalanı ve hileyi denerler.

Vefat edecek olan iyi amel sahibi bir mü'min ise, Hz. Cebrail (A.S.) ve rahmet melekleri inerek o şeytanları oradan uzaklaştırırlar.

Devamlı günah işleyip tevbe etmeyen kişi ise, ölüm geldiğinde şeytanın telkinlerine aldanabilir. Onun için ölüm anını beklemeden tevbe edip, salih amel yapmak lazımdır.

Peygamberimiz (S.A.V.)'in şöyle buyurduğu rivayet edilir:

"Melekler gelir, eğer adam salih ise, ölüm meleği ona şöyle der:

- "Ey güzel cesette olan güzel nefis! Övülmüş olarak çık. Rahat ve reyhanla müjdelenen, Senden razı olan ve sana kızmayan Rabbine kavuş."

Ruhunu teslim edinceye kadar ona öyle söyle-

nir. Ruhu çıktıktan sonra, göğe çıkartılır. Gök ona açılır. Oradakiler:

- *"Kimdir bu?"* derler. Onlara:

- *"Filan oğlu filan"* denilir. Orada da ona:

- *"Ey güzel cesette olan güzel ruh, övülmüş olarak gir. Rahat ve reyhanla müjdelenen, Senden razı olan ve sana kızmayan Rabbine kavuş"* denilir. Yedinci göğe çıkartılıncaya kadar ona öyle söylenir.

Eğer adam kötü ise, ölüm meleği ona şöyle der:

- "Ey pis cesette olan pis nefis! Sövülmüş olarak çık. Kaynar su, irin ve o tipten katmerli şeylere çık."

Ruhu çıkıncaya kadar ona böyle söylenir. Sonra göğe çıkartılır, açmak isterler. Denilir ki:

- *"Kimdir bu?" "Filan oğlu filan"* derler. Ona;

- *"Kahrolsun pis cesette olan pis nefis! Sövülmüş olarak dön"* denilir ve ona gök kapısı açılmaz.

Sonra o gökten yere gönderilir. Kabrine sokulur."

(İbn-i Mace ve Beyhaki)

Ölümle ilgili Kur'ân-ı Kerim'de daha birçok ayet ve Peygamberimiz (S.A.V.)'in pek çok hadisi şerifleri vardır.

ÖLÜMÜ İSTEMEK YASAKLANMIŞTIR

Dünya iyi ve kötü amellerin yapıldığı bir imtihan yeridir. İnsanların Cennet ve Cehenneme girmeleri yapılan bu imtihan sonucunda belli olur.

Bir mü'min'in başına her an çeşitli musibetler gelebilir. Başına gelen dünya musibetlerinden dolayı ölüm asla temenni edilmez. Çünkü ölümle ameller artık kesilir. İyilik yapma olanağı bitmiş olur. İşlemiş olduğu kötülükler içinde tevbe etme imkânı kalmaz. Bu yüzden mü'min'in ölümü istemek için dua etmesi yasaklanmıştır.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Sakın kimse kendisine dokunan bir zarardan dolayı ölümü istemesin.

Eğer kendini ölümü istemekten alıkoyamıyorsa şöylece;

- 'Rabbim! Yaşamak bana daha hayırlı olduğu müddetçe beni yaşat, ölümüm bana daha hayırlı olduğu zaman ruhumu al.'

diye dua etsin"

(Buhari ve Müslim)

Yine Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Sakın hiçbiriniz ölümü istemesin. Eğer iyi ise umulur ki iyiliğini arttırır. Şayet kötü ise umulur ki vazgeçer."

(Buhari)

Mü'min'in ancak dininin elden gitmesi halinde, ölümü için dua etmesi caiz görülmüştür. Yoksa başına gelen dünyadaki herhangi bir musibetten dolayı ölümün temenni edilmesi asla caiz olmaz.

KABİR SORGUSU

Kabir, ölen kişinin ilk bekleme yeridir. Bu bekleme, kıyamet kopuncaya kadar devam eder. Ölenler, dünyada iken yapmış oldukları iyi veya kötü amellerine göre kabirde muamele görürler.

Cenaze gömüldükten sonra hazır bulunanlar tarafından ölünün mağfiret edilmesi için Kur'an okunup, dua edilir. Ayrıca salih bir kişi tarafından ölüye telkin yapılır. Dünyada iken yapmış olduğu kelime-i tevhid kendisine hatırlatılır. Gelen meleklere cevap vermek için Rabbim Allah, Dinim İslâm, Peygamberim Hz. Muhammed'dir, denmesi söylenir.

Ölen kimse defnedildikten sonra ruhu bedenine sorgulanmak üzere iade edilir. Münker ve Nekir isimli iki melek tarafından gelip sorgulanır. Kabirde yapılan bu sorgulamanın sebebi, meleklerin ölen kişinin durumuna şahit olmaları içindir. Ölenin mü-

min, münafık veya kâfir olup olmadığı bu sorgulama sonucu anlaşılır.

Hz. Muhammed (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Ölünün kabirde ilk olarak hissettiği şey, ayaklarının yanında bir kımıldamanın varlığıdır. O zaman ölü bağırıp o şeye;

- *"Necisin?"* diye sorar, o da cevap olarak;

- *"Ben senin amelinim, der."*

(İbn-i Ebi Dünya)

Dünyada iken güzel amel işleyip, iman etmiş kulların sorguları çok kolay bir şekilde geçer. Ölü sorgu meleklerine kelime-i tevhidi rahat bir şekilde söyler.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Allah, iman edenleri dünya hayatında ve ahirette o sağlam söz ile sabit kılar."

(İbrahim Suresi, 27)

Mü'min olan salih kulların kabirdeki Münker ve Nekir tarafından yapılan sorguları hakkında Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmaktadır:

"Ölü kabirde geri dönenlerin ayak seslerini işitir, sonra oturur, ona;

- *"Rabbin kimdir?"* denince, o:

- *"Rabbim Allah'tır"* der.

- *"Dinin nedir?"* diye sorulur.

- *"İslâm'dır"* der.

- *"Peygamberin kimdir?"* o:

- *"Peygamberim Hz. Muhammed (S.A.V.)'dir"*

"Onun hakkında bilgin nedir?" diye sorarlar;

Cevaben:

- *"Onu tanıdım, ona iman ettim ve getirdiği şeylerde onu tasdik ettim,"*

deyince gözünün kestiği kadar kabir ona genişlenir. Ruhu mü'minlerin ruhlarıyla beraber olur."

(Beyhaki)

Peygamberimiz (S.A.V.) kâfirler hakkında da şöyle buyurmuştur:

"Ona da Münker ve Nekir, dudakları ile kuvvetlice yere vurup, dişleri ile de eşeleyerek gelirler. Sesleri gök gürültüsü gibidir. Gözleri de göz kamaştıran şimşek gibi parlar. Onu oturturlar sonra şöyle sorulur?

- *"Ey kişi Rabbin kim?"*

Kâfir:

- “*Bilmiyorum*” cevabını verir.

Kabir tarafından;

- “Bilemeyesin!” diye bir ses gelir. Demir bir balyozla ona vururlar. Eğer bu iki vuruşun izi bir arada olsa kabri tutuşur yanar. Kabri o kadar daraltılır ki, kaburga kemikleri birbirine girer. “

(Ahmed Bin Hanbel)

KABİRDE SORGUYA ÇEKİLMEYENLER VE BEDENİ ÇÜRÜMEYENLER

Bazı ölen mü'minlerin, kabirde sorguya çekilmedikleri Peygamberimiz (S.A.V.)'in çeşitli hadislerinden anlaşılmaktadır. Bunun çeşitli sebepleri vardır:

a. İnsanların bu ölen kimsenin ilminden istifade etmesi ve iyi amel sahibi olması sebebiyle.

b. Allah (C.C.) yolunda hiç çekinmeden canını vererek şehit olması vesilesiyle,

c. Başına gelen çeşitli bela ve musibetlere karşı sabretmesiyle kabirde sorguya çekilmeyebilir.

Bir adam, "Ya Rasulullah, neden şehitten başka herkes kabirde sorguya çekilir?" diye sordu.

Peygamberimiz (S.A.V.) cevaben buyurdu ki;

"Onun başında kılıcın parlaması zorluk olarak ona yeterdir."

(Nesai)

Başka bir hadiste Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

" Kim düşmana rastlayıp, öldürülüp veya mağlup oluncaya kadar sabrederse, kabirde sorguya çekilmez."

(Taberani)

Yine Allah (C.C.) yolunda nöbet tutarken ölenler, kabirdeki sorgudan emin olurlar.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Bir gecelik nöbet, bir ay boyunca tutulan (nafile) oruç ve kılınan (nafile) namazdan daha hayırlıdır. Eğer nöbet esnasında ölürse Allah bu amelini ve rızkını devam ettirir ve sorgu meleğinden güvende kılar."

(Müslim)

Kabirde sorguya çekilmeyen diğer bazı sınıfları Peygamberimiz (S.A.V.) şu şekilde sıralamıştır:

"Kim hasta olarak ölse, şehit olarak ölmüş olur. Kabir fitnesinden korunur. Sabah akşam cennetten ona rızık getirilir."

(İbn-i Mace, Beyhaki)

"Kim ki karın hastalığından ölse, o kabirde azap görmez."

"Kim Cuma günü ölse, ona bir şehit ecri yazılır. Kabir fitnesinden de korunur."

Peygamberler, sıdıklar ve Allah (C.C.) yolunda savaşarak şehit düşenler kabirlerinde hiç çürümezler. Bunların dışında kalanların ise öldüklerinde vücutları çürür.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Toprak insanoğlunun her tarafını yer, kuyruk sokumu müstesna. İnsan, ondan yaratılmış ve onun üzerine terkip edilecek."

(Müslim)

Yine Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Cuma günü bana çok salâvat getirin. Çünkü salâvatınız bana arz edilir."

Sahabeler dediler:

"Ya Rasulullah sen yer altında çürüdüğün halde nasıl salâvatımız sana arz edilir?"

Efendimiz (S.A.V.) buyurdu ki:

"Allah peygamberlerin cesetlerini yere haram kılmıştır."

(Ebu Davud)

Uhud şehitleri de çürümemişlerdir. Aradan seneler geçtikten sonra, sel suları bir kısım şehitlerin

kabirlerini aşındırmıştır. Ve şehitlerin kabirleri açıldıklarında hiçbirinin cesedinin çürümemiş olduğu görülmüştür.

Hz. Muaviye (R.A.), kendi zamanında Kızâme kuyusunu akıtmak istediğinde Uhud şehitliğinde ölüsü bulunanları çağırdı. Su kanalının şehitlikten geçmesi gerekiyordu. Çıkarılan bütün şehitlerin hiçbirinin çürümediği, orada hazır bulunanlar tarafından görüldü. Hatta şehitlerden birisinin ayağına kürek değdiğinde, vücudundan kan aktığını görenler dahi olmuştur. Bu da şehitlerin canlı olduklarına dair açık bir delildir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Allah yolunda katledilenleri ölü saymayınız. Onlar diridirler."

(Bakara Suresi, 154)

Allah (C.C.), şehitlerin ölmediğini açıkça bize bildirmektedir.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Hamil'ül-Kur'an öldüğü zaman Allah yere vahyeder ki, onun vücudunu yeme…

Yer de der ki; - *"Ya Rabbi senin kelâmın onun göğsünde olduğu halde nasıl vücudunu yiyebilirim?"*

(İbn-i Mende)

KABİR SIKMASI

Ölen insanları kabrin sıkıştırmasının çeşitli sebepleri olabilir. Bu nedenlerin başında ise yapılan çeşitli günah ve hatalar gelmektedir. Küçük taharet yaparken gerekli dikkatin gösterilmemesi dahi, kabir sıkıştırmasına sebep olabilmektedir.

Mü'minlerin kabrin sıkması, yaptıkları günah ve hatalardan temizlenmeleri için bir kefaret teşkil eder. Kâfirlerin kabirde sıkıştırılması ise kesintisiz hep devam eder.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmaktadır:

"Kabir baskısı vardır. Eğer ondan kurtulan ya da emin olan biri olsaydı Sad Bin Muaz kurtulurdu."

(İmam Ahmed)

Ölen her insanı kâfir veya Müslüman ayırmadan kabir mutlaka sıkar. Fakat bu sıkıştırma kişiden kişiye

ve yapılan amellere göre değişir.

Medine Müslümanlarının ilki ve önderi olan Sa'd Bin Muaz'ın, İslam'a büyük hizmetleri olmuştur. Sahabelerin büyüklerindendi. Yahudilerle yapılan bir çarpışmada yara alıp, kısa bir süre sonra vefat etmişti.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Onun ölümüyle arş sallandı. Sema kapıları açıldı. Cenazesine yetmiş bin melek katıldı. Yine de kabir onu iyice sıktıktan sonra kurtuldu."

(Nesai)

Sa'd Bin Muaz (R.A.) küçük abdeste dikkat etmediği için, bu kabir sıkıştırılmasına maruz kalmıştı. Allah (C.C.) katında ise çok değerli bir sahabe idi.

Peygamberimiz (S.A.V.), kızı Zeynep vefat ettiğinde yüzü sararmış ve üzüntülü bir şekilde kabrine indi. Dua ettikten sonra kabirden çıkınca üzüntüsü geçmiş halde şöyle buyurdu:

"Kabrin kızımı sıkıştırıp azap edeceğini düşündüm. Bana ondan azabın hafifletildiği haber verildi. Yemin olsun! O öyle bir şekil sıkıştırıldı ki onun sesini insan ve cin hariç yer ile gök arasındaki her şey işitti."

(İbn Ebi Dünya)

KABİR AZABI

Kabir dünya ve ahiret arasında kalan bir mekândır. Buna berzah âlemi de denir. Kabir yaşadığımız bu dünya âleminden tamamen farklı boyutlara sahiptir. İnsanların dünyada iken, işlemiş oldukları iyi veya kötü amellerine göre kabir şekil almaktadır. Kabir ya cennet bahçesi veya cehennem çukuru olacaktır.

Kabir azabı geçici ve daimi olmak üzere iki çeşittir. Kâfirlerin azabı inkârları yüzünden daimidir.

Mü'minlerin ise dünyadayken işlemiş oldukları günahlarının bir kısmı azap görmeden Allah'ın rahmet ve inayetiyle affedilir. Yine günahlarının bir kısmı ise dünyadayken başına gelen çeşitli belâ, musibet ve hastalıklar sayesinde bağışlanabilir. Dua ve sadaka ile üstünden kalkabilir. Yapılan günahlarının

bir kısmının karlığında, kabirde azap edilmek suretiyle cezalandırılabilir. Fakat sonra azabı kalkabilir. Kıyamet gününe kalan ve af edilmeyen günahların karşılığı ise geçici cehennem azabı olabilir.

Kabir azabı ile ilgili Kur'ân-ı Kerim'de ve Peygamberimiz (S.A.V.)'in sünnetinden gelen bazı deliller vardır.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

"Onlar, günahları yüzünden suda boğuldular, (ardından) ateşe sokuldular."

(Nuh Suresi, 25)

Bu surede, Hz. Nuh (A.S.)'a inanmayan, kâfirlerin suda boğulduklarını anlatmaktadır. Büyük İslâm âlimlerinden Alûsî suda boğulmadan hemen sonra zikredilen ateş ise kabir azabıdır, diye bildirmiştir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

"Benim kitabımdan yüz çeviren bilsin ki onun dar bir geçimi olur."

(Taha Suresi, 124)

Peygamberimiz (S.A.V.) bu ayeti kerimede geçen dar geçimin kabir azabı olduğunu bildirmiştir.

Kur'ân-ı Kerim'de:

"Onlar, sabah akşam ateşe sunulurlar. Kıyamet çattığı gün, Firavun'un adamlarını azabın en ağırına sokun denir."

(Mü'min Suresi, 46)

Kâfirlerin sabah akşam ateşe sunulmaları ancak kabirde olmaktadır. Ahiret vakti gelince Firavun'un adamlarına daha çetin azap verilecektir.

Kabir azabı ile ilgili Peygamberimiz (S.A.V.)'in beyan ettiği birçok hadisi şerifler vardır.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle dua ederdi:

"Ya Rabbi ben kabir azabından sana sığınırım."

(Buhari)

"Kabir azabı haktır."

(Buhari)

"Kabir ya cennet bahçelerinden bir bahçedir ya da cehennem çukurlarından bir çukurdur."

(Tirmizi)

"Ölüler, kabirlerinden azap görürler. Öyle ki hayvanlar onların seslerini işitirler."

(Taberani)

Yine Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Kabir azabı, şu üç şeydendir: Gıybet, koğuculuk ve üzerine idrar sıçratmak."

a. Başkaları hakkında hoşlarına gitmeyecek bir şekilde aleyhlerinde konuşmak suretiyle gıybetlerini yapmak,

b. İnsanlar arasında söz taşımak, koğuculuk yapmak,

c. Tuvaletten tam temizlenmeden çıkmak veya üzerine idrar sıçratmak.

d. Bunların hepsi kabir azabını gerektirir.

Peygamberimiz (S.A.V.) iki kabrin yanından geçerken şöyle buyurdu:

"Bu iki kişi azap görmektedir. Fakat azaplarının sebebi büyük bir günah değildir. Birisi idrar sıçramasından korunmaz diğeri de insanlar arasında laf taşır, koğuculuk yapardı."

(Buhari, Müslim)

İNSANI KABİR AZABINDAN KURTARAN AMELLER

Kabir azabına sebep teşkil edecek her türlü kötü söz ve davranışlardan uzak durmak gerekir. Allah'ın bildirmiş olduğu bütün emirlere uymak ve yasaklardan ise sakınmak lazımdır. Her yapılan günahın arkasından hiç geciktirmeden samimi bir şekilde tevbe etmeli ve o günahı yok edecek bir iyilikte bulunmalıdır.

Allah (C.C.) katında, sadece O'nun rızası için olan iyi ameller kabul edilmektedir. Yapılan bütün iyi ve kötü davranışların hepsi kabre bir ayna gibi yansımaktadır. Kabir azabından kurtulmak için Allah'ı çokça anmak ve Peygamberimiz (S.A.V.)'in göstermiş olduğu nurlu yoldan gitmek gerekir.

Peygamberimiz (S.A.V.) kabir azabından kurtulmayı hadislerinde anlatmıştır. Peygamberimiz (S.A.V.)'in gördüğü hak olan bir rüyayı Ebu Musa El-Medîni Abdurrahman Bin Semura şöyle nakletmiştir:

1. *"Ümmetimden bir kişiye canını almak için ölüm meleği geldiğinde anne-babasına yaptığı iyilikler gelerek onu geri çevirdi."*

(Taberani)

Anne ve babaya her zaman gereken saygı ve hürmeti göstermek gerekir. Müşrik dahi olsalar muhakkak ilgilenmelidir. Dünya ile ilgili konularda anne ve babayı asla üzmemek, onlara karşı gelmemek gerekir. Bu konuda Kur'ân-ı Kerim'de ve birçok hadis-i şeriflerde anne ve babaya ait haklardan bahsetmektedir.

2. *"Ümmetimden bir kişi kabir azabıyla karşı karşıya kaldı ve abdesti onu bundan kurtardı."*

(Taberani)

Abdest almak kabir azabından kurtaran sebeplerdendir. Bilindiği gibi abdest almak için belli uzuvları su ile yıkamak gerekir. Abdestli olmak bazı ibadetlerin de ön şartıdır. Abdest kabirde özel bir nur olarak yansımaktadır.

3. *"Ümmetimden bir kişiyi şeytanlar sarmışken, Allah'ın zikri gelip onu onların arasından kurtardı."*

(Taberani)

Kur'an'ın kendisi ve bütün emirleri birer zikirdir. Allah'ı anmaktan daha faziletli bir şey yoktur. Mü'minlerin Allah'ı çok zikretmeleri gerekir. Ancak o zaman Allah'ın azabından kurtulmak ve rahmetine nail olmak mümkün olur.

4. "Ümmetimden bir kişiyi azap melekleri kuşatmışken, namazı gelerek onu onların elinden kurtardı."

(Taberani)

Namaz dinin direği ve bütün ibadetlerin başıdır. Amellerin en hayırlısı vaktinde kılınan namazdır. Allah'a ulaştıran en etkin yolda namaz kılmaktır. Namaz mü'minin miracıdır. Namaz insanı kötü ve çirkin bütün işlerden alıkoyar. Kabirde de bir nur olarak yansır.

5. "Ümmetimden bir kişi susuzluktan dili dışarı çıkmış bir halde Havz'ın aşına gelip engellendiği bir anda orucu gelerek onun susuzluğunu giderdi."

(Taberani)

Allah (C.C.), mü'minlerin tuttukları oruçların karşılığını hesapsız olarak verecektir. Oruç tutmak bir sabır işidir. Bunun mükâfatı Allah'ın rahmeti olarak tecelli eder. Oruç kıyamet gününde cehennemden koruyan bir kalkan olur. Bu güzellik kabirde rahmet olarak yansır.

6. "Ümmetimden bir kişi, nebilerin oturdukları gruplardan birine her yaklaştığında

oradan uzaklaştırıldığı bir anda onun cünüplükten temizlenmek için aldığı gusül gelip elinden tutarak yanıma oturttu.”

(Taberani)

7. Cünüp şehvetle meninin gelmesi sonucu kirlenmektir. Cünüp olanın boy abdesti alıp bütün vücudunu su ile yıkaması gerekir. İslam, bir temizlik dinidir. Allah (C.C.) temiz olan mü’minleri sever. Dünyada yapılan maddi ve manevi temizlik kabre nur olarak yansır.

8. “Ümmetimden önünde, arkasında, sağında, solunda, üzerinde, altında karanlık olup şaşkın bir durumda bulunan bir kişiyi haccı ve umresi gelerek karanlıktan aydınlığa çıkarttılar.”

(Taberani)

İslam’ın beş şartlarından birisi de hac yapmaktır. Gücü yeten Müslümanın ömründe bir defa haccetmesi gerekir. Allah’a ibadet etmek için, Mekke yapılan ilk bina olan Kâbe’yi muhakkak ziyaret etmek lazımdır. Hac ve umreyi yapan bir mü’min anasından doğduğu gün gibi günahlardan tamamen arınmış olur. Bu güzellikte yine nur olup kabre yansır.

9. “Ümmetimden mü’minlerin kendisiyle konuşmadıkları bir kişinin yapmış olduğu sılatu’r-rahm (akraba ilişkisi) gelerek: “Ey mü’minler onunla konuşun” dedi. Onlarda konuştular.”

(Taberani)

Akraba ile ilişkiyi kesmemek lazımdır. Bu ilişkiyi kesen Allah'ın rahmetinden uzak kalır. Fakir akrabaya bakmak çok sevaptır. Hatta kendisiyle konuşmayan ve yüz çeviren akrabaya bakmak daha faziletlidir. Böyle hareket etmek Allah'ın rahmetine sebep olur. Ve kabri ışıklandırır.

10."Ümmetimden, yüzünü elleriyle ateşin alevinden ve kıvılcımlarından korumaya çalışan bir kişiye vermiş olduğu sadaka gelerek yüzüne perde, başına gölgelik oldu."

(Taberani)

Yapılan her türlü iyilik bir sadakadır. Bazı iyilikler mal ile yapılan sadakadan daha üstün olabilir. İyiliği emretmek ve kötülükten menetmek, ilim öğretmek, Kur'an okutmak Müslümanlara dua etmek böyledir. Faydası sadece yapana bağlı her türlü zikir yapmak böyledir. mü'minin yapmış olduğu sadakalar, onu kabir azabından korur.

11. "Ümmetimden bir kişiyi zebaniler yakalayıp Cehenneme sürüklerken iyiliği emredip kötülükten alıkoyması gelerek onu zebanilerin elinden kurtardı ve rahmet meleklerine götürdü."

(Taberani)

İyiliği emretmek ve kötülükten alıkoymak İslam dininin en büyük hedeflerinden biridir. Bütün peygamberler yeryüzüne bunun için gönderilmişlerdir. Allah'ın emirlerini tebliğ ederken gayet yumuşak ve şefkatli davranmalıdır. Güzel sözlerle nasihat yap-

malıdır. Bu yapılan güzel amellerde kabre nur olarak yansır.

12. "Ümmetimden Allah'la arasında bir perde olduğu halde dizleri üzerine oturmuş bir kişiye güzel ahlakı gelerek onu Allah'ın yanına götürdü."

(Taberani)

İslam dininin temeli güzel ahlaktır. Amellerin en üstünü güzel ahlak sahibi olmaktır.

Mü'min sahip olduğu güzel ahlak sayesinde bütün insanlara karşı şefkatli ve merhametli olur. Kimseye kötülük yapmadığı gibi böyle bir şey düşünmez. Güzel ahlak, kabir azabından kurtaran en mühim sebeplerdendir.

13. "Ümmetimden kitabı solundan verilen bir kişiye Allah'tan korkusu (havf) gelerek onu aldı ve sağından verilmesini sağladı."

(Taberani)

Allah (C.C.) korkusu, mü'mini günahlardan alıkoyar ve ibadetlere bağlar. Bunun sonucunda günahları terk ettiği için, Allah'ın azabından kurtulur. Bu güzellikte kabre nur olarak yansır.

14. "Ümmetimden tartısı hafif gelen bir kişiye buluğa ermeden ölen çocukları gelerek tartısını ağırlaştırdılar."

(Taberani)

Müslümanların buluğa ermeden iki veya üç

çocukları öldüğünde, bu acıya sabrederse Allah'ın rahmetiyle cehennemden kurtulurlar. Ölen bu çocuklar anne ve babaları için kıyamet günü ateşten koruyucu bir kalkan olurlar. Cehennemden kurtulan kişi kabirde azap görmez.

15. "Ümmetimden cehennemin kıyısında olan bir kişiye Allah'tan korkusu gelerek onu kurtardı."

(Taberani)

Hikmetin başı Allah korkusudur. Kim Allah'tan korkar ve kötülüklerden tamamen sakınırsa kabir azabından kurtulur. Allah'a itaat eden mü'mine her şey itaat eder.

16. "Ümmetimden cehenneme düşen bir kişiye, Allah korkusundan dolayı dünyadayken döktüğü gözyaşları gelerek onu ateşten kurtardı."

(Taberani)

Allah (C.C.) korkusundan ağlayan mü'mini, cehennem ateşi yakmaz. Ve Allah'ın rahmetiyle Cennete girer. Kıyamet günü de mükâfat olarak arşın gölgesinde gölgelendirilir.

17. "Ümmetimden Sırat üzerinde korkudan hurma dalı gibi titreyen bir kişiye Allah hakkındaki hüsnü zannı geldi korkusu dindi ve sıratı geçti."

(Taberani)

Allah'a karşı her zaman güzel zanda bulunmak gerekir. Müslümanlar hem dünya hem de ahiret için

çok güzel bir şekilde çalışıp hazırlanmalıdır. Ölmek üzere olan mü'min ise, Allah'a karşı iyi zanda bulunmalı ve sonsuz rahmetine sığınmalıdır.

18. "Ümmetimden sırat üzerinde sürünen bir kişiye bana sâlat edişi gelerek onu kaldırdı ve sıratı geçti."

(Taberani)

Rahmet peygamberi Hz. Muhammed (S.A.V.)'i her Müslümanın çok sevmesi gerekir. O'nun peygamberliğini kabul etmek imanın şartıdır. Allah'a şirk koşmayan herkese Peygamberimiz (S.A.V.) şefaat edecektir. Mü'minler her zaman o merhamet peygamberine salât ü selam okumalıdır.

19. "Ümmetimden bir kişi Cennetin kapılarına ulaştı o girmeden kapılar kilitlendi. Onun la ilahe illallah şahadeti gelince Cennetin kapıları açıldı ve onu içeri soktu."

(Taberani)

Lâ ilahe illallah Muhammed'in Rasulullah (Allah'tan başka ilah yoktur. Muhammed O'nun elçisidir.

Bu esas İslam'ın ve imanın ilk temel şartıdır. Bu şahadet bütün iyiliklerin aslıdır. Bu mübarek kelimeyi söyleyene kabirde korku ve azap yoktur.

KIYAMET GÜNÜ SUR'A ÜFÜRÜLME OLAYI

Kıyamet; dünya hayatının ve onunla birlikte bütün kâinatın bir anda ölümüdür. Bu olay dört büyük melekten İsrafil (A.S.)'in sur'a üfürmesi ile gerçekleşecektir. Sur; bütün kâinatı içine alan nurdan yapılmış bir boru veya boynuz biçiminde bir alettir.

İsrafil (A.S.) sur'a iki defa üfürecektir. İlk üfleyişte sur'un sesi ile gökte ve yerde ne varsa hepsi ölecektir. İkinci üfleyişte ise insanlar, cinler ve hayvanlar hesap vermek üzere tekrar canlanacaklardır. Mahşer yerinde bir araya gelmek üzere toplanacaklardır.

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Ve sur'a üflenmiştir. Artık Allah'ın dilediği bir yana, göklerde olanlar ve yerde olanlar baygın düşmüştür. Sonra ona bir daha üflenmiş ve bir de baka-

caksın ki ayakta bakınıp dururlar."

(Zümer Suresi, 68)

Sur'a ilk üflendiğinde gökte ve yerde bulunan bütün canlılar ölecektir. Ancak Allah'ın istisna ettiği dört büyük melek Cebrail, Mikail, İsrafil ve Azrail kalacaktır. Allah daha sonra ölüm meleğine üç büyük melek olan Cebrail, Mikail ve İsrafil'in ruhlarını kabzetmesini emreder. Ve onların ruhları da alınır. Allahu Teâlâ en son ölüm meleğine de ölmesini emreder. Ve o da ölür.

Sonuç olarak sonsuz kudret ve azamet sahibi olan Allah (C.C.) tek kalacaktır. Belli bir süre sonra, Allah (C.C.) sur'a üfürmesi için İsrafil (A.S.)'i tekrar diriltecektir. Ve sur'a ikinci defa üfürmesi ile ölen bütün canlılar hesap vermek üzere tekrar diriltilmiş olacaklardır.

Başka bir âyette:

"Sur'a üflendiğinde; işte o gün, zorlu bir gündür. Kâfirler için hiç de kolay değildir."

(Müddessir Suresi, 10)

Sur'un sesiyle kâinatın düzeni bir anda bozulacak ve her şey bitecektir. Bu yaşanan olay Allah'ı inkâr eden kâfirler için büyük bir korku getirecektir. O gün dünyanın sonu, kâfirler için ise azabın başlangıcı olacaktır.

KIYAMET VAKTİNDE YERYÜZÜNÜN SARSILMASI

Kıyamet günü Allah'ın emriyle sur'a üflenecektir. Bunun sonucunda yeryüzü görülmemiş bir sarsıntı ile her tarafı bir anda sarsılmaya başlayacaktır. İnsanlar için kaçacak tek bir yer kalmayacaktır.

Bu olaylar Kur'ân-ı Kerim'in birçok ayetinde ve Peygamberimiz (S.A.V.)'in çeşitli hadislerinde bildirilmiştir. Meydana gelen şiddetli sarsıntılardan yedi kat yer parçalanacak toz ve kuru taneleri haline gelecektir. Dünyada yaşayan bir tek canlı kalmayacak ve hepsi ölecektir.

Yerin düzeni bu sarsıntılarla bozulacak ve başka bir şekil alacaktır. Her şey bir anda yıkılacaktır.

Bu durum Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirilmektedir:

"Yer, sarsıldıkça sarsıldığı zaman, yer bütün ağırlıklarını çıkardığı zaman. Ve insan; buna ne oluyor? Dediği zaman, işte o gün; o bütün haberlerini anlatacaktır. Çünkü Rabbin kendisine vahyetmiştir."

(Zilzal Suresi, 1-5)

Şiddetli sarsıntılardan dolayı, yer adeta yerinden oynayacaktır. Bunun sonucunda içinde bulunan bütün ölüleri de dışarıya atacaktır. Ayrıca yeryüzü üstünde yapılan bütün iyilikleri ve kötülükleri bir bir anlatacaktır. Allah'ın emri ile gizli hiçbir şey kalmayacaktır.

Başka bir âyette:

"Kabirlerin içi dışına getirildiği zaman, kişi neyi takdim edip neyi tehir ettiğini bilir."

(İnfitar Suresi, 4-5)

Kabirlerin içinde bulunanların hepsi dışarıya atıldığı zaman, insan neyi elde edip etmediğini iyi bilecektir.

Başka bir âyette ise:

"O gün, bir sarsıntı sarar ve peşinden bir başkası gelir. O gün kalpler titrer gözler yere döner."

(Naziat Suresi, 6-9)

Sur'a ikinci defa üfürülmesinde, yeryüzünün her tarafı aynı anda arka arkaya hiç durmadan sarsılır. Bu sarsıntılar yeryüzünü yerle bir eder. Bu durumdan kurtulma ve korunma ihtimali ise hiç yoktur.

Gözler gördüğü bu dehşetten dolayı korkudan yere bakacaktır.

Allah (C.C.) Kur'an- Kerim'de şöyle bildirmektedir:

"Ey insanlar, Rabbinizden sakının. Doğrusu kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir şeydir."

(Hac Suresi, 1)

DAĞLARIN PARÇALANMASI

Kıyamet günü meydana gelecek olan sarsıntı ve depremlere karşı dağlarda dayanamayıp parçalanacaktır. Yerlerinden koparılıp toz duman halini alacaklardır. Yeryüzü ise dümdüz olacaktır.

Allah (C.C.) bu durumları Kur'ân-ı Kerim'de şöyle haber vermektedir:

"Yer sarsıldıkça sarsıldığı, dağlar ufalandıkça ufalandığı, dağılmış toz haline geldiği zaman.)

(Vakıa Suresi, 4-5-6)

Başka bir âyette:

"Ve sana dağlardan sorarlar. De ki: Rabbim, onları ufalayıp savuracak. Yerlerini düz, kuru bir toprak haline getirecek. Orada ne bir çukur ne de bir tümsek göreceksin."

(Taha Suresi, 105-107)

DENİZLERİN YANMASI

Dünyanın dörtte üçü denizlerle kaplıdır. Kıyamet günü yer içinde bulunan bütün ağırlıklarını dışarıya atacaktır. Yeryüzünde meydana gelen bu şiddetli sarsıntılardan yerde çatlaklar oluşacak ve denizler taşacaktır. Mevcut olan engeller ortadan kalkınca da, bütün denizler tek bir deniz haline gelecektir.

Allah (C.C.) bu durumu ayetlerde şöyle bildirmektedir:

"Denizler kaynatıldığı zaman."

(Tekvir Suresi, 6)

Başka bir âyette:

"Denizler kaynaştığı zaman."

(İnfitar Suresi, 3)

Yerin altında oluşan çatlaklardan lavlar fışkıracak ve bütün denizler yanmaya başlayacaktır. Böylece denizlerde de yaşam son bulacaktır.

KIYAMET VAKTİNDE GÖKYÜZÜ GÜNEŞ, AY VE YILDIZLARIN DURUMU

Allah (C.C.) kıyametin kopmasını takdir ettiği zaman, Hz. İsrafil (A.S.)'e sur'a üfürmesini emredecektir. Meydana gelecek olan o korkunç sesin etkisiyle gök düzeni bir anda değişecektir. Gökyüzünde bulunan güneş, ay, yıldızlar ve bütün gezegenlerin düzenleri bozulacaktır. Güneşin ışığı gidecek ve ay ile birleşecektir. Gök cisimleri ise tesbih taneleri gibi kopup yere dökülecektir.

Allah (C.C.), Kur'ân-ı Kerim'in birçok ayetinde bu önemli durumu insanlara şöyle bildirmektedir.

"Size va'dedilen mutlaka olacaktır. Yıldızlar söndürüldüğü zaman. Gök yarıldığı vakit."

(Murselat Suresi, 7-9)

Yıldızların ışığı gidecek, gök parçalanıp dağıla-

caktır. Kıyametin mutlaka kopacağı, canlıların diriltilip bir yerde toplanacağı, amel sahiplerinin yaptıkları, iyi ve kötü bütün işlerin karşılığının eksiksiz bir şekilde verildiği gün gelecektir.

Allah (C.C.) bir başka ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"O gün gök sarsıldıkça sarsılır."

(Tur Suresi, 9)

Gök sarsıntılardan hareket edip yarılacaktır.

Başka bir âyette;

"O gün gök, erimiş maden gibi olur."

(Mearic Suresi, 8)

O gün atmosfer yanar. Gökler yağ gibi erimiş olur.

Yine Allah (C.C.) başka bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"Yıldızlar söndürüldüğü zaman."

(Murselat Suresi, 8)

O gün gökyüzünü süsleyen milyarlarca yıldızın ışığı bir anda gidecektir.

KIYAMET KOPTUĞU ZAMAN İNSANLARIN VE HAYVANLARIN YAŞAYACAKLARI DEHŞET

Kıyamet gününe kadar inanmayan kâfirler, hiçbir şeye aldırış etmeden, eski alışkanlıklarına ve küfürlerine devam edeceklerdir. Bu gibi inançsız insanlar sadece mal, para, şöhret ve makamdan başka hiçbir şey düşünmeyen gafillerdir. Kıyamet bir anda meydana gelecektir. Ve o dehşetli anda insanlar tarifi olmayan büyük bir korku yaşayacaklardır. Sarhoş olmadıkları halde sarhoşlar gibi kontrolsüz bir şekilde hareket edeceklerdir. Bu korkunç olayın etkisi karşısında küçük çocukların dahi, saçları bembeyaz olacaktır. Vahşi hayvanlarda bu şiddetli korkunun etkisiyle bir arada toplanacaklardır.

Bu olaylar Kur'ân-ı Kerim'de şu ayetlerle haber verilmektedir;

"Onu göreceğiniz gün, her emzikli emzirdiğini unutur, her yüklü yükünü düşürür. İnsanları sarhoş gibi görürsün. Oysa sarhoş değillerdir. Ama Allah'ın azabı pek çetindir."

(Hac Suresi, 2)

"Kişinin kaçacağı gün, kardeşinden, anasından, babasından, eşinden ve oğullarından, o gün herkesin kendine yeter bir işi vardır."

(Abese Suresi, 34-35-36-37)

"Ve gerçek vaad olan kıyamet yaklaştığı zaman o küfredenlerin gözleri bir noktaya dikilip şaşakalmıştır. "Vay bize! Gerçekten biz bundan habersizmişiz; hatta biz zalim kimselermişiz!" Diyecekler."

(Enbiya Suresi, 97)

"Gebe develer salıverildiği zaman, vahşi hayvanlar bir araya toplandığı zaman."

(Tekvir Suresi, 4-5)

Allah'ın kusursuz bir şekilde yaratmış olduğu bu kâinat düzeni, yine O'nun emriyle bir anda yok olacaktır. Böylelikle dünya imtihanı son bulacak ve sonsuz ahiret hayatı başlayacaktır.

Kıyamet kopmadan önce mü'minlerin hepsi ölecek ve o dehşeti yaşamayacaklardır. Kıyamet Allah'ı inkâr eden kâfirlerin başlarında kopacaktır. Kıyametin ne zaman kopacağını ise sadece Allah (C.C.) bilir.

KIYAMET

Kıyametin lügat anlamı kalkmak, dikilmek manasındadır. İmanın şartlarından biri de, ahiret gününe inanmaktır. Bu durum İslam'ın temel esaslarındandır. Dünyada yapılan bütün iyilik ve kötülüklerin karşılığı ahirette eksiksiz bir şekilde verilecektir.

Allah (C.C) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Kim zerre miktarı hayır işlerse, onu görür. Kim zerre miktarı kötülük işlerse, onu görür."

(Zilzal Suresi, 7-8)

İnsan için ancak çalıştığı vardır. Her kötülüğe karşılık bir kötülük yazılır. Yani misli ile misli ile cezalandırılır. Yapılan her iyiliğe karşı ise on iyilik yazılır. Bu yedi yüz katına kadar çıkabilir. Herkes yaptığının karşılığını eksiksiz bir şekilde görecektir.

Kâinatın düzeni bir gün mutlaka bozulup yol olacaktır. Her canlı varlık gibi, kâinatta yol olmaya mahkûmdur. Çünkü kâinat daimi bir şekilde var

olmak için yaratılmamıştır. Dünya; içinde çeşitli iyilik ve kötülüklerin bir arada yapıldıkları bir imtihan yeridir. İmtihanın biteceği saat, kıyamet kopacaktır.

Kıyamet saatinde, insanların o dehşetli durumlarını Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de çeşitli ayetlerle haber vermiştir.

Peygamberimiz (S.A.V.) de kıyamet alâmetlerini birçok hadis-i şeriflerinde bildirmiştir. Haber verdikleri olaylar aynen gerçekleşmiştir. Peygamberimiz (S.A.V.)'in daha sonra yaşanacak olayları önceden haber vermesi ise büyük bir mucizedir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Onlar kıyamet saatinin ansızın kendilerine gelip çatmasından başka bir şey mi bekliyorlar? Şüphesiz onun alâmetleri gelmiştir. Kendilerine gelip çatınca öğüt almaları neye yarar?"

(Muhammed Suresi, 18)

Hz. Muhammed (S.A.V.)'in peygamber olarak gönderilmesi ve vefatı da kıyamet alâmetlerindendir. Kıyamet gelip çattığında ibret almalarının kâfirlere hiçbir yararı olmayacaktır.

KIYAMET NE VAKİT KOPACAK?

Kıyametin ne vakit kopacağını sadece Allah (C.C.) bilir. İnsanların her an ahiret hayatına hazırlanmaları için kıyamet vakti onlardan gizli tutulmuştur.

Allah (C.C.) kıyametin ne vakit kopacağını sadece kendisinin bildiğini, Kur'ân-ı Kerim'in çeşitli ayetlerinde bizlere haber vermektedir.

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Kıyamet saatinin bilgisi şüphesiz ki Allah katındadır."

(Lokman Suresi, 34)

Kıyamet saatini ne peygamberler ne de meleklerden hiç biri bilemez. Kıyamet saatini Allah'tan başkası bilemez.

Başka bir âyette;

"İnsanlar sana kıyametten sorarlar. De ki: Onun bilgisi ancak Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de o saat yakında oluverir."

(Ahzab Suresi, 63)

Bu ayetle Peygamberimiz (S.A.V.)'in kıyamet konusunda açık bir bilgiye sahip olmadığını Allah (C.C.) bize bildirmektedir.

Allah (C.C.) başka bir ayetinde ise şöyle buyurmaktadır:

"Sana kıyametin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: Onun bilgisi, ancak Rabbimin katındadır. Onun vaktini kendisinden başkası açıklayamaz. Onun ağırlığını gökler de yer de kaldıramaz. O size ansızın gelir. Sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: Onun bilgisi ancak Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

(Araf Suresi, 187)

"Cibril (A.S.) mü'minlere dinlerini öğretmek için Peygamberimiz (S.A.V.)'in huzuruna gelip oturmuştur. İslam'ı imanı ve ihsanı sormuş, gerekli cevabı aldıktan sonra kıyametin ne zaman kopacağını sormuştur.

Peygamberimiz (S.A.V.) O'na hitaben:

"Bu konuda kendisine sorulan, sorandan daha bilgili değildir. Buyurmuştur."

(Buhari)

Yine Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Sana kıyameti sorarlar. Gelip çatması ne zamandır? Derler.

Sen onu nereden bilip bildireceksin!

Onun nihai ilmi yalnız Rabbine aittir."

(Naziat Suresi, 42-44)

Kıyametin bilgisi sadece Allah katındadır. Ne zaman kıyametin kopacağından ziyade ahiret için ne hazırlandığı önemlidir.

KIYAMET ALÂMETLERİ

Ayet ve hadis-i şeriflerin bir kısmında kıyamet alâmetleri ile ilgili bazı bilgiler verilmiştir.

Kıyamet alâmetleri iki kısımda incelenebilir:

A) Küçük alâmetler

B) Büyük alâmetler.

A) KÜÇÜK ALÂMETLER

Kıyametin küçük alâmetlerinin büyük bir kısmı çıkmıştır. Bu alâmetlerden bazıları şöyledir:

- *Peygamberimiz (S.A.V.)'in gönderilmesi ve vefatı,*
- *Dünya malının çoğalması, ticaretin artması,*
- *Sadakayı kabul edecek bir fakirin bulunmaması,*
- *Fitne ve bid'atların ortaya çıkması ve çoğalması,*
- *Hz. Osman (R.A.)'ın öldürülmesi,*
- *Cemel Vakası,*
- *Sıffîn savaşı,*
- *Haricilerin çıkması,*

- *Geçmiş ümmetlerin bazı adetlerine uyulması,*
- *Yalancı Peygamberlerin ortaya çıkması,*
- *Emanetin ehline verilmemesi,*
- *İlmi azalması, cahilliğin çoğalması,*
- *Zinanın açıkça yapılması ve fuhuşun artması,*
- *Çalgı aletlerinin çoğalması,*
- *İçki tüketiminin artması,*
- *Mescitlerin süslenmesi,*
- *Mescitlerden günah seslerinin yükselmesi,*
- *Yüksek binaların yapılması,*
- *Cinayetlerin ve ani ölümlerin çoğalması,*
- *Alış-veriş merkezlerinin birbirine çok yakın olarak yapılması,*
- *Depremlerin çoğalması,*
- *İyi insanların azalması,*
- *Sadece tanıdık insanlara selam verilmesi,*
- *Ehil olmayan din adamlarından fetva alınması,*
- *Kadınların İslam adabına uymamaları,*

- *Akrabalık bağlarının kesilmesi,*
- *Peygamberimiz (S.A.V.)'in sünnetlerinin hafife alınması,*
- *Yalanın artması,*
- *Kadınların çoğalıp, erkeklerin azalması,*
- *Yağmur yağması, mahsulün azalması,*
- *Ölmenin temenni edilmesi,*
- *İstanbul'un fethi,*
- *Zamanın birbirine yaklaşması (Kısalması),*
- *Dini emirlerin değer verilmemesi,*
- *Kişinin annesine asi ve babasına eziyet etmesi,*
- *Zekâtın verilmemesi,*
- *Şerli kişilere korkudan dolayı ikram edilmesi,*
- *Sonra gelenlerin önce gelenleri beğenmemesi ve onları lanetlemesi,*
- *Ölçüde ve tartıda hile yapılması,*
- *Helal lokmanın gittikçe azalması,*
- *Zenginlere servetleri için hürmet edilmesi,*
- *Ailevi geçimsizlik ve boşanmaların artması,*

- *İslam'a göre hareket etmenin ayıp sayılması,*
- *Doğru söyleyenlerin dinlenmemesi ve toplumdan dışlanmaları,*
- *Yaşlıların kendilerini gençlere benzetmesi,*
- *Cimriliğin artması,*
- *Kâbe'nin yıkılması.*

B) BÜYÜK ALÂMETLER

Büyük alâmetlerin zamanı gelince ortaya çıkacağı kesindir. Bu olaylar kıyametten hemen önce meydana gelecektir. O anda normal tabiat kanunlarının dışında bazı büyük olaylar gerçekleşecektir.

Bu gerçeği Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de insanlara şöyle bildirir:

"İnsanların hesap görme zamanı yaklaştı. Fakat onlar hala gaflet içinde yüz çeviriyorlar."

(Enbiya Suresi, 1)

Allah (C.C.) kıyametin yaklaştığını, ancak insanların gaflet içinde olmaya devam edip, amel işlemediklerini bildirmektedir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şeriflerinde buyurmuştur;

"Siz daha önce on tane alâmet görmedikçe asla kıyamet kopmaz."

(Müslim)

1. *Güneşin batıdan doğması,*
2. *Duman,*
3. *Deccal,*
4. *Dabbe (Dabbetü'l Arz),*
5. *Doğuda bir yerde batış,*
6. *Batıda bir yerde batış,*
7. *Arap yarımadasında bir yerde batış,*
8. *Hz. İsa (A.S.)'ın çıkışı,*
9. *Ye'cüc ve Me'cüc'ün çıkışı,*
10. *Yemen'in Aden derinliklerinden gelen bir ateşin çıkışıdır ki, bu ateş arkasında mahşere sürmedik hiç kimse bırakmayacaktır.*

DUMAN

Yeryüzünü kaplayan büyük bir dumanın çıkması da kıyametin büyük alâmetlerindendir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Öyleyse sen gözle. Göğün açıkça bir duman çıkaracağı gün, insanları bürüyecektir. Bu elim bir azaptır."

(Duhan Suresi, 10-11)

Bu duman apaçık olacak ve bunu herkes görüp etkilenecektir. Mü'minlere bu duman nezle tesiri yapacaktır. Kâfirleri ise şişirecek ve onları sarhoş edecektir.

DECCAL

Deccal'in lügat anlamı 'örtmek' tir. Bu isim adı altında tanrılık iddiasında bulunacaktır. Deccal, yalancı ve gözü şaşı olan bir şahıstır. Hz. Âdem (A.S.)'in yaratılışından kıyamete kadar, Deccal insanların başına gelecek en büyük fitnedir.

Çeşitli yalanlarla hak ile batılı birbirine karıştıracak. Olağanüstü yeteneklere sahip olacaktır. Çünkü Allah (C.C.) ahir zamanda insanları bu tanrılık iddiasında bulunan Deccal ile imtihan edecektir. Göğe emreder yağmur yağar. Yere emreder ürün çıkarır. Dünya hazineleri onun arkasından gider. Yeryüzünü süratli bir şekilde gezer. Bu olayların hepsi Allah'ın izin ve kudreti ile gerçekleşecektir. Allah'ın hikmeti bu şekilde tecelli edecektir. Ve böylece insanlar Deccal ile imtihan olacaklardır.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Deccal doğudaki bir yerden çıkacak. Oraya Horasan denilir."

(Tirmizi)

Başka bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Deccal çıktığı vakit beraberinde su ve ateş vardır. Ancak halkın ateş olarak gördüğü tatlı sudur; halkın su olarak gördüğü ise yakıcı bir ateştir. Sizden kim o güne ererse, halkın ateş olarak gördüğüne düşsün. Çünkü o tatlı sudur."

(Buhari)

Peygamberimiz (S.A.V.) o zamana ulaşanların Deccal'in getirdiği ateşi tercih etmelerini emretmektedir. Deccal'in beraberinde getirdiği ateş, beşerin değerlerine göredir. İlahi ölçülere göre ise, tatlı sudur.

Yine Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Yeryüzünde kırk gün kalacak uğramadığı subaşı kalmayacak. Ancak dört mescide yaklaşamaz. Mescid-i Haram, Mescid-i Medine, Mescid-i Tur ve Mescid-i Aksa."

(Ahmed, Müsned)

Deccal Mekke ve Medine'ye giremeyecek. Buraları korumakta olan melekler izin vermeyecektir.

Başka bir hadis-i şerifte: "Onun iki gözü arasında kâfir yazılmıştır."

(Buhari)

Peygamberimiz (S.A.V.) başka bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Onu okuma yazma bilen ve bilmeyen her mü'min okur."

(Müslim)

Mü'minler Deccal'i gördükleri zaman, Peygamberimiz (S.A.V.)'in gösterdiği alâmetlerden onu hemen tanırlar. Kâfirler ise gaflet içinde bulundukları için onu gördüklerinde anlayamazlar.

Yine Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki Yüce Allah şaşı değildir. Haberiniz olsun ki Mesih Deccal'in sağ gözü sakattır. Sanki onun gözü salkımdan dışarı çıkmış iri bir üzüm tanesi gibidir."

(Buhari)

Hz. Muhammed (S.A.V.) en son peygamber, ümmeti de en son ümmet olduğu için onları Deccal'in fitnesinden korunmaları için sık sık uyarmıştır. Her mü'min öncelikle Allah'ın güzel sıfatlarını bilmesi ve öğrenmesi gerekir. Çünkü Allah (C.C.) noksan sıfatlardan tamamen münezzehtir. Yaratılan hiçbir varlığa benzemez. İnsanların ölmeden önce dünya gözü ile Yüce Allah'ın görmeleri mümkün değildir.

Deccal sakat gözlü, yiyip içen, herkes tarafından görülen acayip biçimde bir insandır.

Deccal'ın Hz. İsa (A.S.) tarafından öldürüleceği haber verilmiştir. Böylelikle yeryüzünde meydana gelen bu büyük fitne son bulacaktır.

DABBETÜ'L ARZ (YERDEN BİR HAYVANIN ÇIKMASI)

Kıyamete yakın bu isimde yerden çıkacak canlı bir varlıktır.

Allah (C.C.), bu durumu Kur'ân-ı Kerim'de şöyle haber vermektedir:

"Kendilerine söylenmiş olan, başlarına geldiği zaman; yerden bir canlı çıkarılır ki insanların ayetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyleyerek konuşur."

(Neml Suresi, 82)

Bu âyette Dabbetü'l Arz'ın yerden çıkarılacağı bildirilmektedir. Bu olaylar ahir zamanda insanların Allah'ın emirlerine uymadıkları, dini değiştirdikleri ve fitne çıkardıklarında gerçekleşecektir. Yerden

çıkan bu heybetli hayvan insanlarla konuşacaktır. Dabbe çıkacağı zaman yerin yarılacağı ve Mekke'nin Safa Tepesi'nin altından çıkacağı bildirilmiştir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şerif'te;

"Dabbe, beraberinde Musa'nın asası, Süleyman'ın mührü olduğu halde çıkar. Kâfiri mühürle mühürler. Asa ile mü'minin yüzünü parlatır. Nihayet bir masada oturanlar yemek yemek için sofralarına toplanacaklar ve bu; "Ya Mü'min" diye seslenir, bu da "Ya Kâfir" diye seslenir" bildirilmiştir.

(Ahmed, Müsned)

Dabbe denen bu hayvan asa ile mü'minin alnına vurur. Mü'minin yüzü o anda yıldız gibi parlar ve alnında "Mü'min" yazılır. Kâfirin burnunu mühürler, o anda yüzü kararır ve alnında kâfir yazılır.

GÜNEŞİN BATIDAN DOĞMASI

Güneşin batıdan doğması kıyametin en büyük alâmetlerinden biridir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Onlar hâlâ kendilerine meleklerin gelmesini yahut Rabbinin ayetlerinden birinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin ayetleri geldiği gün; kişi daha önceden inanmamış veya imanından bir hayır kazanmamışsa imanı ona hiç fayda vermez. De ki; Bekleyin, doğrusu bizde bekleyenlerdeniz."

(En'am Suresi, 158)

Peygamberimiz (S.A.V.)'e inanmayan ve söylediklerine karşı gelen kâfirlere çetin bir azap vardır. Kıyametten önce ise bazı alâmetler gelecektir. Birçok Kur'an tefsircisine göre alâmet güneşin battığı yerden doğmasıdır. Peygamberimiz (S.A.V.) bu ayeti tefsir ederken; bu durum güneşin battığı yerden

doğduğu zaman olacaktır, diye bildirmiştir.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur;

"Güneş batıdan doğmadıkça kıyamet kopmaz. Güneşin batıdan doğduğunu gören herkes iman eder; lâkin o an, daha önce iman etmemiş olan kimseye imanın fayda vermediği andır."

(Buhari)

Güneş batıdan doğmadan önce iman etmek ve iyi amel yapmak gerekir.

Yine Peygamberimiz (S.A.V.);

"Meydana gelecek olan alâmetlerden ilki, güneşin battığı yerden doğmasıdır."

(Ahmed, Müsned, Müslim)

Güneşin batıdan doğması büyük bir alâmet olduğu için bu olaydan sonra iman ve tevbe kapısı kapanmış olur. Daha önce iman etmemiş olanın o anda iman etmesi ona hiçbir fayda vermez. Bu olayı görüp şahit olanlar gerçeği anlamış olurlar. Allah'ı peygamberi ve ahiretin mevcudiyetini artık kabul ederler. İmtihan böylelikle bitmiş olur. Bilindiği gibi ölüm döşeğinde olup, gideceği yerin Cennet veya Cehennemi gördükten sonra yapılan tevbe de makbul olmaz. Güneşin batından doğması da böyledir, bu olayla birlikte hakikat gözle açıkça görülür.

YE'CÜC VE ME'CÜC ÇIKMASI

Yeryüzünde bu isimde iki topluluk çıkacaktır. Bozgunculuk ve fesat çıkararak masum insanları öldüreceklerdir. Bu olay Hz. İsa (A.S.)'ın yeryüzünde indiği bir zamana denk gelecektir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirmektedir:

"Dediler ki; Ey Zülkarneyn; Ye'cüc ve Me'cüc bu ülkede doğrusu bozgunculuk yapıyorlar. Bizim ve onların arasına bir sed yapman için sana vergi verelim mi?"

(Kehf Suresi, 94)

Zülkarneyn yeryüzünde bozgunculuk yapan Ye'cüc ve Me'cüc ile insanlar arasında bir sed inşa etmiştir.

Başka bir âyette;

"Ye'cüc ve Me'cüc (un Seddi) açılıp ta her tepeden ve dereden akın ettikleri vakit"

(Enbiya Suresi, 96)

Ye'cüc ve Me'cüc kıyamete yakın bir zamanda, bu Seddi aşıp yeryüzüne dağılacaklardır. Her nereye uğrarlarsa orayı helak edip yıkacaklardır. Yeryüzünde gördükleri bütün suları, fazla olduklarından içip kurutacaklardır.

Hz. İsa (A.S.), Ye'cüc ve Me'cüc denilen iki topluluğun yok olmaları için Allah'a yalvaracaktır. Allah (C.C.) onun duasını kabul edip onların hepsini bir anda helak edip öldürecektir.

HZ. İSA (A.S.)'IN GÖKTEN İNMESİ

Kıyamete yakın bir zamanda Hz. İsa (A.S.) gökten inecek, insanlar arasında adaletle hükmedecek ve Deccal'ı öldürecektir. O'nun zamanında yeryüzünde huzur, bolluk ve refah hâkim olacaktır. Hz. İsa (A.S.) yeryüzüne inince, müspet çok büyük işler gerçekleştirecektir. Domuzu öldürecek, haçı kıracak ve cizyeyi kaldıracaktır. Yeryüzünde yaşayan bütün insanlar, İslam dinine girmeye başlayacaktır.

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Meryem oğlu İsa, bir misal olarak anlatılınca senin kavmin hemen bağrışmaya başladılar."

(Zuhruf Suresi, 57)

Hz. İsa (A.S.) anlatılınca müşriklerin şımarık tavırları gülmeleri ve bağrışmaları üzerine bu ayet

inmiştir.

Bu gerçek Kur'ân-ı Kerim'de bütün insanlara şöyle bildirilmiştir:

"Şüphesiz ki O (İsa) kıyametin (ne zaman kopacağının) bilgisidir. Ondan hiç şüphe etmeyin ve bana uyun; çünkü bu dosdoğru yoldur."

(Zuhruf Suresi, 61)

Hz. İsa (A.S.)'ın ahir zamanda dünyaya tekrar döneceğine kesin bir şekilde bizlere bildirmektedir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirmektedir:

"Ve Allah elçisi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük, demelerinden. Oysa onu öldürmediler ve asmadılar. Ancak onlara (İsa'ya) benzer gösterildi. Onun hakkında ihtilafa düşerler. Ondan yana şüphe içindedirler. Bu husustaki bilgileri ancak zanna dayanmaktan ibarettir. Onu gerçekten öldürememişlerdir.

Bilakis Allah, onu kendi katına yükseltmiştir. Allah Aziz'dir, Hâkim'dir.

Kitap ehlinden hiç kimse yoktur ki, ölümünden önce ona inanacak olmasın. O da kıyamet günü aleyhlerinde şahit olacaktır."

(Nisa Suresi, 157-158-159)

Hz. İsa (A.S.)'ı öldürmek için tuzak kurup harekete geçen küfür ehli O'nu kesinlikle öldüremediler.

Hz. İsa (A.S.) göğe kaldırıldı. Bu olayların hepsi bir hikmet gereğidir ve insanları imtihan etmek içindir. O'nu öldürmediler ve asmadılar, O'nun benzerini gördüler.

Hz. İsa (A.S.)'ın ölümünden önce ehli kitap olanların hepsi O'na iman edeceklerdir. Çünkü bütün gerçeği öğrenip inanacaklardır. Hz. İsa (A.S.) için birbirine zıt ve temakuz içeren bazı sözler söylenmiştir. Bu sözleri söyleyen Yahudi ve Hıristiyanları bir açıdan yalanlamak içinde inecektir.

Hıristiyanlar Hz. İsa (A.S.)'mı ilah makamına yükseltmişler. Yahudiler ise Hz. İsa (A.S.) ile annesine çirkin ve yakışıksız iftiralarda bulunmuşlardır. Allah (C.C.) bu gibi sözlerden ve noksan sıfatlardan tamamen münezzehtir.

Hz. İsa (A.S.) yeryüzüne inince Hz. Muhammed (S.A.V.)'in dini ile amel edecektir. Dünyada kaldığı müddetçe Kur'an ile hükmedecektir. Hz. Muhammed (S.A.V.)'e tabi olacaktır.

Bu gerçek Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirilmiştir:

"O peygamberlerin sonuncusudur."

(Ahzab Suresi, 40)

Hz. Muhammed (S.A.V.)'den sonra hiçbir peygamberin gelmeyeceği ifade edilmektedir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Benden sonra Nebi yoktur."

(Müslim)

Yine bir Hadis-i Şerif'te:

"Ben kendisinden sonra peygamber gelmeyenim."

(Müslim)

Hz. İsa (A.S.) yeni bir din ile gelmeyecektir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Benden sonra Hz. İsa (A.S.) ininceye kadar Allah hiçbir elçi göndermeyecektir. İsa, muhakkak ki yeryüzüne inecektir. O'nun simasını size tarif edeyim de görünce onu tanıyabilesiniz.

İsa; orta boylu, beyaz ile kırmızı karışığı tenli, sarı elbiseler içinde bir kişi olarak aranıza inecektir, hiç ıslaklığı olmadığı halde başından sanki sular damlayacaktır. İslam dini uğruna, (doğru yoldan sapmış) kimselerle savaşacak, putları kıracak, domuz eti yemeği yasaklayacak ve cizye vergisini ortadan kaldıracaktır.

Onun günlerinde Müslümanlar dışında kalan bütün milletleri Allah yok edecektir. İsa (A.S.) (sonunda) Deccal'İ de öldürecek, böylece (o güne kadar türlü kargaşalıklarla çalkalanan) yeryüzü, huzur ve emniyete kavuşacaktır.

Öyle ki arslanlar develerle, kaplanlar sığırlarla, kurtlar koyunlarla yan yana otlayacak ve çocuklar yılanlarla oynamaktan çekinmeyeceklerdir. İsa (A.S.) yedi yıl hüküm sürdükten sonra vefat edecek ve cenazesini bütün Müslümanlar kıldıracaktır."

(Ebu Davud Hakim)

Hz. İsa (A.S.), Hz. Muhammed (S.A.V.)'in mezarı yanında defnedilecektir. Hayatta iken, Hz. İsa (A.S.)'ın yardımcıları ise Ashab-ı Kehf olacaktır.

ÜÇ BÜYÜK ÇÖKÜNTÜ (BİRİ DOĞUDA, BİRİ BATIDA, BİRİ DE ARAP YARIMADASINDA)

Üç büyük çöküntü kıyamet alâmetlerindendir. Biri doğuda, biri batıda, biri de Arap yarımadasında gerçekleşecektir. Bu çöküntülerin ne şekilde meydana geleceği bildirilmemiştir. Deprem, batma veya heyelan şeklinde gerçekleşebilir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Siz on tane alâmet görmedikçe kıyamet kopmaz. Birisi doğuda, birisi batıda ve birisi de Arap yarımadasında olma üzere üç çöküntü."

(Müslim)

Yeryüzünde kötülükler çoğalınca bu gibi büyük çöküntüler olacaktır. Bazı yerlerde çöküntüler olmuştur. Fakat bu bildirilen kıyamet alâmetinin çöküntüleri ise çok daha büyük olacaktır.

ATEŞ ÇIKMASI

Yemen tarafından büyük bir ateş çıkacak, her taraftan aydınlığı açıkça görülecektir. İnsanları önüne katarak mahşer yerine doğru sevk edecektir. Ateşin çıkacağı yer ihtilaflıdır. Bazı rivayetlere göre ateş

Yemen'in Aden şehrinden çıkacaktır. Bazılarına göre Hadra mevt denizinden çıkacağı bildirilmiştir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şeriflerinde;

"Kıyametin ilk alâmeti, insanları doğudan batıya toplayan bir ateştir."

(Buhari)

Ateş kıyametin ilk alâmetidir. Bu olaydan sonra dünya ile ilgili hiçbir şey kalmayacaktır. Bu ateş Yemen'den çıktıktan sonra, bütün yeryüzüne yayılacaktır. Bunun önünden kaçıp kurtulmak mümkün olmayacaktır. İnsanları mahşer yerine sevk edecektir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Doğuda yaşayan insanlar üzerine bir ateş sevk edilir ve onları batıya doğru toplar. Onlar nerede geceyi geçirirlerse o ateşte onlarla beraber geceler. Onlar nerede dinlenirse o ateşte onlarla beraber dinlenir. O insanlardan geride kalan ve dökülenler ateşin olur. O ateş onları acze düşmüş develerin sürüldüğü gibi sürer."

(Taberani)

Bu hadis-i şerif ateşin insanları nasıl toplayacağını bildirmektedir.

Kıyamet alâmetleri ahirete iman konusu ile ilgilidir. Peygamberimiz (S.A.V.)'in kıyamet alametleri ile ilgili daha birçok hadis-i şerifleri vardır. Her Müslüman Peygamberimiz (S.A.V.)'in bildirdiği ve kendisine ait olduğu kesin olan hadisleri kabul etmekle mükelleftir, farzdır. Peygamberimiz (S.A.V.)'in bildirdiği küçük alâmetlerin büyük bir kısmı gerçekleşmiştir.

Peygamberimiz (S.A.V.) önceden, meydana gelecek olayları açıkça haber vermiştir. Bu gibi haberleri önceden bildirmesi büyük bir mucizedir. Büyük alâmetler ise daha henüz çıkmamıştır. Bunlarda zamanı gelince mutlaka ortaya çıkacaktır.

İnsanlar için güneş batıdan doğuncaya kadar tevbe kapısı açıktır. Henüz o gün gelmeden önce, insanlar yapmış oldukları bütün kötü fiil ve hareketleri terk etmişlerdir. İyi amel yapmak için acele edip, ahirete hazırlanmalıdırlar.

SUR'A ÜFÜRÜLÜŞ VE YENİDEN DİRİLİŞ

İsrafil (A.S.) Sur'a iki defa üfürecektir. İlk üfürüşte yerde ve gökte olan her şey yok olacak bütün canlılar ölecek ve böylece kıyamet kopmuş olacaktır. (Bugün ilmen de kıyametin kopacağı ispatlanmıştır.)

Allah (C.C.) bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"Düşünmediler mi ki, gökleri ve yeri yaratmış olan Allah, kendilerinin benzerini yaratmaya da kâdirdir! Allah, onlar için bir vade takdir etti. Bunda şüphe yoktur. Ama zalimler, inkârcılıktan başkasını kabullenmediler."

(İsra Suresi,99)

Gökleri, yeri ve bütün âlemleri yaratan Yüce Allah, bunları yeniden yaratmaya veya benzerlerini meydana getirmeye muhakkak kâdirdir. (Gücü ye-

tendir.)

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de gücünün yeteceğini düşünmezler mi? Evet O, her şeye kâdirdir."

(Ahkaf Suresi, 33)

Gökleri ve yeri yaratıp, uzayda tutan ve bunları yaratmaktan asla yorulmayan Allah (C.C.), kıyamet günü bunları yeniden diriltmeye elbette kâdirdir.

Bütün gönderilen Peygamberler ve kutsal kitaplar insanlara kıyametin kopacağını ve ahiret hayatının varlığını bildirmişlerdir. Buna rağmen insanların büyük bir kısmı iman etmemişlerdir.

Bu durum için Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Onlar: "Allah ölen bir kimseyi diriltmez" diye olanca güçleriyle Allah'a and içtiler. Aksine, bu O'nun bizzat kendisine karşı gerçek bir vaadidir. Fakat insanların çoğu bilmez

Hakkında ihtilaf ettikleri şeyi onlara açıklaması ve kâfir olanların da kendilerinin yalancılar olduklarını bilmeleri için (Allah onları diriltecek.)"

(Nahl Suresi, 38-39)

Müşrikler öldükten sonra yeniden dirilme ger-

çeğini asla kabul etmezler. Dünya hayatı dışında olan ahiret ve hesap gününü reddederler. Allah (C.C.) kesin olarak diriltmeyi gerçekleştirip, inkâr eden zalimleri muhakkak cezalandıracaktır.

İnsanlar hayatta iken, yapmış oldukları iyilik ve kötülüğün karşılığını mutlaka göreceklerdir. Bunun sonucunda onlara ceza veya mükâfat verilecektir.

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Yer başka bir yer, gökler de (başka gökler) haline getirildiği, (insanlar) bir ve gücüne karşı durulmaz olan Allah'ın huzuruna çıktıkları gün (Allah bütün zalimlerin cezasını verecektir.)"

(İbrahim Suresi, 48)

Yerin sıfatı değişip başka bir şekil alıp, dümdüz olacaktır. Göklerde başka göklere dönüşecektir.

Bir hadis-i şerif'te Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"İnsanlar kıyamet günü hiç çiğnenmemiş toprak gibi bembeyaz, tertemiz bir tabak gibi olan yer üzerinde toplanacaklardır. Orada hiç kimse için bir nişane, işaret yoktur."

(Buhari, Müslim)

İsrafil (A.S.)'ın Sur'a ikinci defa üfürmesiyle bütün canlı varlıkların hepsi tekrar dirilecektir. Her kul, nasıl ölmüşse öyle dirilecektir.

Bu olaylar ayetler de şöyle haber verilir:

"Sur'a üfürüldüğü gün, -Allah'ın diledikleri müstesna-, göklerde ve yerde bulunanlar hep dehşete kapılır. Hepsi boyunları bükük olarak O'na gelirler."

(Neml Suresi, 87)

Başka bir âyette:

"Nihayet Sur'a üfürülecek. Birde bakarsın ki onlar kabirlerinden kalkıp koşarak Rablerine giderler."

(Yasin Suresi, 51)

Sur'a üfürüldüğü zaman her ruh kendi cesedine girecektir. İnsanlar toprağın altından çıkacaklardır. Allah'ın emirlerine karşı direnebilecek hiçbir güç ve kuvvet olmayacaktır. Yaratılanların hepsi, hesap vermek için mahşer yerinde toplanmak üzere Rabbine doğru koşacaktır.

Allah (C.C.) bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"Şüphesiz ayetlerimizi inkâr edenleri gün gelecek bir ateşe sokacağız; onların derileri pişip acı duymaz hale geldikçe, derilerini başka derilerle değiştiririz ki acıyı duysunlar! Allah daima üstün ve hâkimdir."

(Nisa Suresi, 56)

Allah (C.C.) canlıları aynen veya bir benzerini yaratarak ruhlarını bedenlerine gönderecektir. Allah'ın ayetlerini inkâr edip kabul etmeyen ve Peygamberlerinden yüz çevirenler ise cehennem ateşiyle cezalandırılacaktır.

Başka bir âyette:

“Namuslu, kötülüklerden habersiz mü’min kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir. Yapmış olduklarına, dilleri, elleri ve ayaklarının, aleyhlerinde şahitlik edeceği gün, onlar için çok büyük bir azap vardır.

O gün Allah onlara gerçek cezalarını tastamam verecek ve onlar Allah’ın apaçık gerçek olduğunu anlayacaklardır.”

(Nur Suresi, 24-25)

İnsanların yapmış olduklarına dilleri, elleri ve ayakları hesap anında, aleyhlerine şahitlik edecektir. Ayetler de belirtildiği şekilde diriliş hem ruh ve hem de bedenle olacaktır.

Allah (C.C.), insanı yoktan var etmiştir. İkinci defa onu tekrar diriltmeye elbette kâdirdir.

Bu olaylar ayetler şöyle haber verilmiştir:

“Kendi yaratılışını unutarak bize karşı misal getirmeye kalkışıyor ve: “Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?” diyor.

De ki: Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı bilir.”

(Yasin Suresi, 78-79)

Yine bir âyet-i kerîmede;

"Senin yeryüzünü kupkuru görmen de Allah'ın ayetlerindendir. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, harekete geçip kabarır. Ona can veren, elbette ölüleri de diriltir. O her şeye kâdirdir."

(Fussilet Suresi, 39)

Bu gerçeği Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de insanlara şöyle bildirmektedir:

"….Sen, yeryüzünü de kupkuru ve ölü bir halde görürsün, fakat biz üzerine yağmur indirdiğimizde o, kıpırdanır, kabarır ve her çeşitten (veya çiftten) iç açıcı bitkiler verir."

"Kıyamet vakti de gelecektir, bunda şüphe yoktur. Ve Allah kabirdeki kimseleri diriltip kaldıracaktır."

(Hac Suresi, 5-7)

Allah (C.C.) insanı, değersiz ve basit bir damla sudan yaratmıştır. İnsanı yoktan var eden, O yüce kudret sahibi Allah (C.C.) kurumuş veya toprak olmuş kemikleri tekrar diriltmeye hiç zorlanmadan gücü yetendir.

Ölü durumda olan yerin üzerine yağmur indirerek onu tekrar canlandıran da yine kudret sahibi olan yüce Allah'tır. İnkâr edenlere ölümle yok olma fikri, çok kolay ve cazip geldiği için tekrar dirilmeyi inkâr etmektedirler.

KABİRDEN ÇIKIŞ

İnsanlar diriltilip toprak altından çıktıktan sonra, kendilerini çağıran sese doğru koşacaklardır.

Allah (C.C) bu durumu Kur'ân-ı Kerim'de şöyle haber vermektedir:

"O gün onlar, sanki dikili bir şeye koşuyorlar gibi, gözleri horluktan aşağı düşmüş ve kendileri zillete bürünmüş bir halde kabirlerinden fırlaya fırlaya çıkarlar. İşte bu, onların tehdit edile geldikleri gündür."

(Mearic Suresi, 43-44)

İnsanlar hesap vermek için kabirlerinde çağrıldığında, dikili taşlara koşuyorlarmış gibi çabuk ve koşarak giderler. Dünyada iken büyüklenerek Allah'a itaat etmeyen kâfirler, o gün başlarına gelecek felaketten dolayı çok korkacaklardır. Pişmanlığın artık onlara hiçbir faydası olmayacaktır. İnkâr eden o kâfirlerin korkudan yüzleri zillet içinde ve gözleri

dönmüş bir vaziyete bürünecektir.

Her insan dünyadaki mevkii makamı, rütbe ve servetinden soyulmuş olarak mahşer yerine gelecektir. Bu dünya üstünlüklerinin ise ahirette hiçbir faydasını göremeyecektir. İnsanların hepsi birlikte hesaba çekileceklerdir. Ahiret günün de insanların üstünlüğü, Allah'a olan yakınlık ve takvalarına göre ölçülecektir.

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Sur'a üflendiği zaman artık aralarında akrabalık bağları kalmamıştır; birbirlerini de arayıp sormazlar."

(Mü'minun Suresi, 101)

İnsanlar kabirlerinden kalktıkları zaman aralarındaki soy yakınlığı bile fayda vermeyecektir. Baba evladına acımaz, ona iltifat etmez halde herkes birbirinden kaçacaktır.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Her hısımlık ve akrabalık muhakkak kıyamet günü kesilecektir. Ancak benim akrabalığım ve hısımlığım müstesna."

(Taberani, Bezzar, Beyhaki)

MAHŞERE SEVK

İnsanlar kabirlerinden çıktıktan sonra yalın ayak, çıplak ve sünnetsiz olarak mahşer yerine doğru sevk edilirler.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"İnsanlar yalın ayak, çıplak ve sünnetsiz oldukları halde haşrolunurlar. Ter, onları gemlemiştir. Kulaklarının yumuşaklığına kadar varmıştır."

(Müslim, Buhari)

Bir ateş kabirlerinden dirilmiş olan bütün canlıların etrafını çevirir ve bunların hepsini mahşere doğru sevk eder. İnsanların ve cinlerin hepsi dünyada iken, işlemiş oldukları amelleri ile birlikte mahşer yerine giderler. Herkes gizli işlerinin açığa çıkmasının utanç ve perişanlığı içinde olur. İnsanlar yaya, süvari ve yüzükoyun mahşere doğru sevk olunurlar.

Güneş, ay ve yıldızların ışığı giderilip zifiri karanlık olur. Her mü'min o karanlıkta iman gücüne göre

önünde veya sağında bir nur bulur.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

"Bütün yüzler (insanlar), diri ve her şeye hâkim olan Allah için eğilip boyun bükmüştür. Zulüm yüklenen ise, gerçekten perişan olmuştur."

(Taha Suresi, 111)

Bütün yaratılanlar Allah'a boyun eğmiş ve teslim olmuşlardır. O gün mü'minlerin yüzleri parlayacaktır. Müşrik olan zalimler ise hüsrana uğramış olacaklardır.

Herkes hayatta iken yapmış olduğu ameline göre orada terleyecektir. Dizlere, boğaza, kulak yumuşaklığına kadar ter çıkabilecektir. İnsanlar o gün iki gruba ayrılır. Bir grup arşın gölgesinde kalacak, diğeri ise güneşin altında bulunacaktır.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Kıyamet gününde güneş yere yaklaşır. Bu bakımdan insanlar terler, kiminin teri topuklarına kadar kiminin teri baldırının yarısına kadar, kiminin ki de ağzına kadar çıkar."

(İmam Ahmed)

Yine mahşer günü melekler yaratılan insanların, cinlerin ve hayvanların etrafını kuşatacaktır. Mahşer yeri dümdüz bulunacaktır.

Allah (C.C.) bu durumu Kur'an- Kerim'de şöyle haber vermektedir:

"(Düşün) o günü ki, dağları yerinden götürürüz ve yeryüzünün çırılçıplak olduğunu görürsün. Hiçbirini bırakmaksızın onları (tüm ölüleri) mahşerde toplamış olacağız."

(Kehf Suresi, 47)

Allah (C.C.) o gün yeryüzünü düz kuru bir toprak haline getireceğini, vadi, dağ diye bir şey bırakmayacağını bildirmektedir. Böylelikle gizlenecek bir yer kalmayacak öncekileri ve sonrakilerin hepsini orada toplayacaktır.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"İnsanlar kıyamet gününde bembeyaz, kepekten arınmış undan yapılan bir ekmek gibi (dümdüz) içinde sığınağı olmayan bir arazi üzerinde haşrolunur."

(Müslim, Buhari)

KIYAMET GÜNÜNDE BEKLEME MÜDDETİ

Haşir meydanında insanlar yemeden içmeden ve konuşmadan çok uzun bir zaman beklerler. Bu bekleme müddeti insanların amellerine göre değişecektir. İnkâr eden kâfirlerin bekleme müddeti çok uzun olacaktır.

Peygamberimiz (S.A.V.)'e kıyamet günü bekleme müddeti sorulduğunda şöyle buyurmuştur:

"Nefsimi kudret elinde tutan Allah'a yemin olsun! O gün mü'min için hafifleşir. Öyle ki dünyada kılmış olduğu farz namazından daha hafif gelir."

(Beyhaki)

İnsanları bu sıkıntılı durumdan kurtulmak için,

Allah (C.C.) katında şefaat edecek birisini ararlar. Allah (C.C.) katında değerli olan peygamberlere giderler. Sırası ile Hz. Âdem, Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. Musa ve Hz. İsa (A.S.)'a giderek mahşerin sıkıntısından kurtulmak için kendilerine şefaatçi olmalarını isterler. O günkü Allah'ın gazabının şiddetinden dolayı peygamberler çeşitli özürler beyan ederek, şefaatçi olamayacaklarını söylerler. Ve insanlar peygamberlerin en faziletlisi olan Hz. Muhammed (S.A.V.)'e gelerek, kendilerine şefaatçi olmasını isterler.

Peygamberimiz (S.A.V.)şöyle buyurmaktadır:

"Allahu Teâlâ izin verir ve razı olursa şefaat ederim"

O gün, Peygamberimiz (S.A.V.), Allah'tan kendisine bu konuda izin isteyecektir ve kendisine bu konuda izin verilecektir. İnsanların ve cinlerin mahşer sıkıntısından kurtulmaları için onlara şefaatte bulunacaktır.

Bu gerçeği Allah, Kur'ân-ı Kerim'de insanlara şöyle bildirir:

"Resulüm! Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik."

(Enbiya Suresi, 107)

Hz. Muhammed (S.A.V.) bütün âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir. Bu rahmet peygamberini kabul eden mü'minler dünyada ve ahirette mutluluğa

erişeceklerdir. Yaratılan insanların en faziletlisi olan Hz. Muhammed (S.A.V.), Allah'ın izni ile şefaat edecektir. Bunu reddedenler ise dünya ve ahiret hayatlarında kesin olarak zarara uğrayacaklardır.

Başka bir âyette:

"O gün, Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşlandığından başkasının şefaati fayda vermez."

(Taha Suresi, 109)

Allah'ın izni olmadan kimse şefaat edemez. Kendisine izin verildikten sonra ancak Allah (C.C.) katında şefaat edebilir.

MAHŞER GÜNÜ AMEL DEFTERLERİNİN VERİLMESİ

Hesap günü, insanların dünyada iken yapmış oldukları iyi ve kötü işlerin yazılı olduğu amel defterleri kendilerine verilecektir. Dünyada iken yapılan bütün işler insanların sağında ve solunda bulunan Kiramen Kâtibin adı verilen melekler tarafından kaydedilmektedir. Mahşer günü bu yazılan defterler dağıtılacaktır.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Kitap ortaya konmuştur. Suçluların onda yazılı olanlardan korkmuş olduklarını görürsün. "Vay halimize! Derler, bu nasıl kitapmış! Küçük büyük hiçbir şey bırakmaksızın (yaptıklarımızın) hepsini sayıp dökmüş!" Böylece yaptıklarını karşılarında bulmuşlardır. Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez."

(Kehf Suresi, 49)

İnsanlar amel defterleri ortaya konulduğunda, yapılan bütün iyilik ve kötülüklerin hepsinin onda kayıtlı olduğunu görürler. Allah (C.C.) kimseye asla zulmetmez. Aksine mü'min insanlara acır ve onların günahlarını affeder, inkâr eden kâfirleri de cehennemde azap eder.

Başka bir âyette;

"O gün her ümmeti, diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağırılır, (onlara şöyle denir) Bu gün yaptıklarınızla cezalandırılacaksınız!"

(Casiye Suresi, 28)

Her ümmet o günün şiddet ve azametinden dolayı düz üstü çökmüş bir vaziyette olacaktır. İnsanlara yaptıklarının karşılığı kendilerine verilmesi için amel defterleri dağıtılacaktır.

İnsanlara amel defterlerinin veriliş şekli ile birlikte cennete veya cehenneme gidecekleri belli olacaktır.

Allah (C.C.) bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"Amellerin yazılı olduğu defterler açıldığında, Kişi neler getirdiğini öğrenmiş olacaktır."

(Tekvir Suresi, 10-14)

Her insanın sayfası kendisine sağından ya da solundan verilecektir. O zaman ne yaptığını açıkça bilecektir.

Cennete gideceklerin amel defterleri sağından verilecektir. Defterini sağından alan mü'minler, büyük bir sevinç içinde yakınlarına dostlarına amellerini göstereceklerdir. Ve bunların yüzleri parlayacaktır.

Allah (C.C.) bu durumu Kur'ân-ı Kerim'de şöyle haber vermektedir:

"Kitabı sağ tarafından verilen; alın, kitabımı okuyun; doğrusu ben, hesabımla karşılaşacağımı zaten biliyordum, der."

(Hakka Suresi, 19-20)

Cehenneme gideceklerin ise amel defterleri solundan veya arkalarından verilecektir. İnkâr eden kâfirlerin hepsi defterlerini bu şekilde alacaklardır. Bunlar büyük bir utanç, korku ve pişmanlık içinde olacaklardır.

Allah (C.C.) bu gerçeği Kur'ân-ı Kerim'de insanlara şöyle bildirmektedir:

"Kitabı sol tarafından verilene gelince o; keşke der bana kitabım verilmeseydi de hesabımın ne olduğunu bilmeseydim."

(Hakka Suresi, 25-26)

Kitabı sol tarafından verilenler âyette belirtildiği gibi dünyada iken, yaptıklarına çok pişman olacaklardır. Fakat bu pişmanlığın onlara hiçbir faydası dokunmayacaktır. Keşke ölümden sonra ahiret hayatı olmasaydı diye temenni de bulunacaklardır.

Başka bir âyette de şöyle buyrulmaktadır:

"Kiminin de kitabı arkasından verilirse, derhal yok olmayı isteyecek; alevli ateşe girecektir. Zira o, (dünyada) ailesi içinde (mal ve mülk sebebiyle) şımarmıştı."

(İnşikak Suresi, 10-11-12-13)

Bu âyette, zengin olup, fakir ve muhtaçlara yardım etmeyen ve zenginliği, kendisi için bir imtiyaz kabul eden kimselerin kötü akıbetleri bizlere anlatılmaktadır. Böyle kimseler ahiret hayatlarının da dünyadaki durumları gibi olacağının yanılgısı içindedirler.

Azgın kâfirlerin ve İslam'a düşmanlık yapanların amel defterleri ise arkadan verilecektir. Ve bunların azapları çok daha şiddetli olacaktır.

HESAP VE SUALE ÇEKİLME

İnsanlar, dünyaya Allah'a ibadet etmek ve O'nu tanımak için gönderilmişlerdir. Yaratılışın tek gayesi bu hakikattir. Allah'ın koymuş olduğu emir ve yasaklara dünyada uyanlar için, ahirette hiçbir korku ve keder olmayacaktır. Mü'minler için ahiret, Allah'ın vaad ettiği cennete girme ve O'nun çeşitli nimetlerine kavuşma yeridir.

Bu durum Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirilmektedir:

"O gün, Allah'ın peygamberi ve beraberindeki iman edenleri utandırmayacağı gündür."

(Tahrim Suresi, 8)

Allah (C.C.) kıyamet günü peygamber ve O'nun ile beraber iman eden mü'minleri mahcup etmeyeceğini bildirmektedir.

Başka bir âyette:

“Rablerine olan saygıdan dolayı kötülükten sakınanlar,”

(Müminun Suresi, 57)

İman sahibi mü›minler yapmış oldukları çeşitli salih amellerin yanında, Allah’tan korkarlar ve kötülük yapmaktan sakınırlar.

Allah (C.C.) bir âyetinde ise şöyle buyurmaktadır:

“Rabbinin makamından korkan ve nefsini kötü arzularından uzaklaştıran için ise şüphesiz cennet yegâne barınaktır.”

(Naziat Suresi, 40-41)

Allah’ın huzurunda hesap vermekten korkan ve inanan mü’minlerin, hayatını O’nun emir ve yasaklarına göre tanzim edip, yaşaması gerekir. Ancak o zaman Allah’ın ahirette vaad ettiği cennete girmeye hak kazanılabilir.

Allah’ı inkâr eden azgın kâfirlerin ahiret günü azap edilecekleri kesin bir gerçektir. Çünkü ölümle birlikte dünya hayatındaki imtihan bitmiştir. Geriye dönüş ve tevbe etme imkânı da kalmayacaktır. Mü’minlerin büyük günahların inşallah affedilecektir.

Bu gerçeği Allah (C.C.) Kur’ân-ı Kerim’de insanlara şöyle bildirmektedir:

"Eğer yasakladığımız büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi şerefli bir yere sokarız."

(Nisa Suresi, 31)

İnsanoğlu günahlardan korunmuş bir varlık değildir. Günah işleme kabiliyeti vardır. İnsanın fazileti de nefsanî arzularına karşı verdiği üstün mücadeleden gelmektedir.

Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirilmektedir:

"De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir."

(Zümer Suresi, 53)

Bu âyette Allah'ın rahmetinin sonsuzluğu ifade edilmektedir. O'nun rahmeti her şeyi kuşatmıştır. Her insan bu rahmetten istifade edebilir. Tevbe edeni Rabbimiz bağışlayacağını açıkça haber verip, müjdelemektedir.

Allah (C.C.) kıyamet gününde herkesi hesaba tek başına çekecektir. Hiç kimseye zerre miktarı haksızlık yapılmayacaktır. Zerre miktarı hayır yapan mükâfatını alacaktır. Kötülük işleyen de cezasını görecektir. Allah katında kul hakkı çok önemlidir. Affedilmediği ya da helallik alınmadığı takdirde, ilahi adalet o hakkı mutlaka zulüm eden kuldan alacaktır.

Allah Resulü (S.A.V.):

"Müflis kimdir bilir misiniz? Diye sorunca, Ashab-ı Kiram:

Müflis, içimizde malı ve parası olmayan kimsedir, dediler.

Bunun üzerine Resulü Ekrem (S.A.V.) şöyle buyurdu:

Ümmetimin müflisi o kimsedir ki, kıyamet gününde namaz, zekât ve orucuyla gelir. Fakat öte yandan falan adama sövmüş, falanın malını yemiş, falanın kanını akıtmış. İşte onun sevaplarından alınıp, haksızlık ettiği kimselere dağıtılacak. Üzerindeki haklar ödenmeden önce eğer sevapları biterse, bu sefer onların günahları alınıp ona tahmil edilecek ve sonra da cehenneme atılacaktır."

(Müslim)

Allah (C.C.) her insanla hesap günü arada hiçbir aracı olmadan vasıtasız bir şekilde konuşacaktır.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Sizden hiç kimse yoktur ki, âlemlerin Rabbi ondan, aralarında bir perde ve bir tercüman olmadığı halde şifahen sual sormasın."

(Müslim, Buhari)

Dünyada iken yapılan iyilikler, işlenmiş olan günahların silinmesine vesile olur.

Allah (C.C.), bu durumu Kur'ân-ı Kerim'de şöyle haber vermektedir:

"Gündüzün iki ucunda, gecenin de ilk saatlerinde namaz kıl. Çünkü iyilikler kötülükleri (günahları) giderir. Bu öğüt almak isteyenlere bir hatırlatmadır."

(Hud Suresi, 114)

Âyette belirtilen iyiliklerden biri beş vakit namaz kılmaktır. İyilik işlemek geçmiş günahlara da kefarettir. Çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Ahiret gününde, hesap anında amel defterlerinden başka insanların el, ayak, göz ve kulakları da yaptıklarına şahitlik edeceklerdir. Ayrıca yeryüzü de üzerinde işlenen iyilik ve kötülükleri açıkça haber verecektir.

Allah (C.C.) bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"O gün onların ağızlarını mühürleriz; yaptıklarını bize elleri anlatır, ayakları da şahitlik eder."

(Yasin Suresi, 65)

Kıyamet günü bir kısım insanlar dünyada iken, işlemiş oldukları suçları inkâr edip yapmadıklarını söylerler. Allah (C.C.) onların ağızlarını mühürler ve uzuvları (el, ayak, göz gibi) teker teker yapmış oldukları işleri anlatırlar.

Başka bir âyette;

"…İşte o gün (yer) Rabbinin ona bildirmesiyle bütün haberlerini anlatır."

(Zilzal Suresi, 4)

O gün, yeryüzü üzerinde iş yapan herkesin yaptığını anlatacaktır. Bu ayetin manasını Peygamberimiz (S.A.V.) şu şekilde açıklamıştır:

"Yeryüzünün haberleri, üzerinde her bir adamın ve her bir kadının ne yapmış olduğuna şahitlik etmesidir. O filan gün şunu, şunu yaptı, der; işte bu onun haberidir."

(Tirmizi)

MİZAN

Mizanın lügat anlamı; terazidir. Hesaptan sonra herkesin yapmış olduğu iyilik ve kötülüklerin tartıldığı bir adalet ölçüsüdür. Yapılan bu tartı, verilecek ceza miktarının tayini içindir. Dünyada iken yapılan iyilik ve kötülükler hassas bir şekilde tartılacak, herkes hak ettiğini eksiksiz bir şekilde bulacaktır.

İnsanın yaptığı iyilikler, kötülüklerden ağır gelirse kurtulup sevinçle cennete girecektir. Şayet hafif gelirse cehenneme atılacaktır.

Allah (C.C.) bu durumu Kur'ân-ı Kerim'de şöyle haber vermektedir:

"Biz, kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. (Yapılan iş) bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu (adalet terazisine) getiririz. Hesap gören olarak biz (herkese) yeteriz."

(Enbiya Suresi, 47)

Allah (C.C.) zerre miktarı kadar haksızlık yapmaz ve kimseye asla zulmetmez. O gün Allah'ın sonsuz adaleti mutlaka eksiksiz bir şekilde tecelli edecektir. Ve herkes dünyada iken yapmış olduğu amellerin karşılığını alacaktır.

Mü'minlerden cehenneme girecek olanlar, işlemiş oldukları suçların cezalarını çektikten sonra tekrar cennete gireceklerdir. Allah'ı inkâr edip şirk koşan kâfirler ise cehennemde kalacaklardır.

SIRAT

Sırat; cehennem üzerinde kurulmuş bulunan kıldan ince, kılıçtan keskin, etrafındaki günahkâr insanları çekip alan, kancalarla dolu kaygan bir yoldur. Dünyada iken ameli düzgün ve doğru yolda olanlar Allah'ın rahmetiyle sırat köprüsünden şimşek gibi bir rahatlıkla geçeceklerdir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadisinde şöyle buyurmaktadır:

"Cehennemin üzerinde sırat kurulur. Oradan ilk olarak geçecek olan, ben ve ümmetimdir. O gün orada peygamberlerden başka hiç kimse ağzını açmaz; onların sözü de "Allah'ım esenlik ver, Allah'ım esenlik ver" demekten ibarettir. Cehennemde diken gibi kancalar vardır. Ancak ne kadar büyük olduklarını Allah'tan başkası bilemez. Bu dikenler, kötü işleri yüzünden insanları kapıverirler. Kimi insanlar, işledikleri kötülükler yüzünden bu kancalarla yakalanırlar; kimileri de zorlukla kurtulmak suretiyle cezalandırılırlar."

(Buhari, Müslim)

Mü'minler dünyada iken, yapmış oldukları amellere göre kimi şimşek gibi; kimi rüzgâr, kimi at, kimi de yavaş yürüyerek sırat köprüsünün üstünden geçip cennete gireceklerdir. Kâfirler ve şefaate nail olmayan günahkâr mü'minler ise cehenneme düşeceklerdir. İnanmış günahkâr mü'minler ise cehennemde cezalarını çektikten sonra cennete gireceklerdir. Kâfiler ise küfür ve inkârları yüzünden cehennemde azap içinde kalacaklardır.

Allah (C.C.), bu durumu Kur'ân-ı Kerim'de şöyle haber vermektedir:

"İçinizden oraya uğramayacak hiçbir kimse yoktur. Bu Rabbin için kesinleşmiş bir hükümdür.

Sonra biz, Allah'tan sakınanları kurtarırız, zalimleri de düz üstü çökmüş olarak orada bırakırız."

(Meryem Suresi, 71-72)

Bir rivayete göre iyi ve kötü her insan cehenneme uğrayacak, Allah iyi olanları yakmadan oradan kurtaracaktır. Bir başka rivayete göre ise cennetlik mü'minlerin cehennem uğramaları sırattan geçmeleridir. Müşriklerin uğraması ise ona girmesidir.

HAVUZ

Allah (C.C.) mahşer günü peygamberlere ümmetleri için havuzla ihsan edecektir. Peygamberlere iman eden kişiler, o havuzdan içeceklerdir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Her Peygamberin bir havzı vardır. Ümmeti oraya su almaya gelir. Peygamberlerin her biri, hangisinin suya geleni çok diye övünürler. Su almaya gelen ümmeti en çok olan peygamberin ben olacağını ümit ediyorum."

(Tirmizi)

Peygamberimiz (S.A.V.)'in mahşer yerindeki havuzunun adı Kevser'dir. Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirilmektedir;

"Resulüm! Kuşkusuz biz sana kevseri verdik."

(Kevser Suresi, 1)

Kevserin anlamı çok nimet demektir. Hz. Muhammed (S.A.V.)'e verilen bu Kevser havuzu çok geniş, suyu sütten beyaz, miskten daha güzel kokulu ve baldan daha tatlıdır. Havuzun etrafında gökteki yıldızlardan daha çok kadehler vardır. Bu havuzun suyundan içenler bir daha ebediyen susuzluk nedir bilmeyecektir.

Peygamberimiz (S.A.V.)'e tabi olan mü'minler, mahşer günü Kevser suyundan içeceklerdir. Yalnız dinini değiştirenler ve bid'at ehli olanlar bu nimetten istifade edemeyeceklerdir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şeriflerinde şöyle:

"Ben havzın başına sizden önce geleceğim. Bana sizden bazı kimseler yükseltilip (gösterilecek) o kadar ki, eğilsem onları tutarım. Ama hemen geri çekilecekler.

- *"Ey Rabbim! Bunlar benim ashabım!"* Derim ama bana:

- *"Senden sonra bunlar ne bid'alar yaptıklarını sen bilmezsin!"* Ben de:

- "Dini benden sonra değiştirenler rahmetten uzak olsun, rahmetten uzak olsun." derim"

buyurmuştur.

ŞEFAAT

Şefaatin lügat anlamı; bir kimsenin yapmış olduğu günahların affı için aracılık yapmaktır. Kıyamet günü ile ilgili olarak şefaat kelimesi kullanıldığında, günahkâr mü'minlerin bağışlanması veya günahı olmayanların daha yüksek mertebelere erişmeleri için Allah'a dua etmek demektir.

Başta Peygamberimiz (S.A.V.) olmak üzere diğer bütün peygamberler, âlimler, şehitler, veliler, melekler ve Allah (C.C.) katında derecesi yüksek olan salih zatlar insanlara kıyamet günü şefaat edeceklerdir.

Şefaat haktır. Kur'ân-ı Kerim'in birçok ayetlerinde ve Peygamberimiz (S.A.V.)'in çeşitli hadislerinde şefaatten bahsedilmektedir. Şefaat, tamamen Allah'ın iznine bağlıdır. İzin verdiği ölçüde, Allah'ın takdirine bağlıdır.

Bu olaylar ayetlerde şöyle haber verilir:

"İzni olmadan O'nun katında kim şefaat edebilir?"

(Bakara Suresi, 255)

Allah'ın kendilerine şefaat etme izni verdikleri

hariç, katında başka hiç kimse şefaat edemez.

Başka bir âyette;

"O gün, Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşlandığından başkasının şefaati fayda vermez."

(Taha Suresi, 109)

Yine Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirmektedir:

"Allah rızasına ulaşmış olanlardan başkasına şefaat etmezler."

(Enbiya Suresi, 28)

Bu konuda Peygamberimiz (S.A.V.)'in de çok sayıda hadisleri vardır:

"Şefaatim, ümmetimden büyük günah sahipleri içindir."

(Tirmizi, Ebu Davud, İbnu Mace)

Başka bir hadiste de şöyle buyurmuştur:

"Her peygamberin müstecab (Allah'ın kabul edeceği) bir duası vardır. Her peygamber o duayı yapmada acele etti. Ben ise bu duamı kıyamet gününde, ümmetime şefaat olarak kullanmak üzere sakladım. (Kullanmayı ahirete bıraktım) Ona inşallah, ümmetimin şirk koşmadan ölenleri nail olacaktır."

(Buhari, Müslim)

Kâfir ve münafık olanlara ise asla şefaat edilmeyecektir. Dünyada iken, işlemiş oldukları küfürleri se-

bebiyle şefaat dairesinin tamamen dışında kalacaklardır.

Bu gerçeği Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de insanlara şöyle bildirmektedir:

"Doğrusu küfredip de kâfir olarak ölenler, yeryüzü dolusu altın fidye verecek olsalar yine de hiç birinden kabul edilmez. Onlar için elim bir azap vardır. Ve onların hiç yardımcıları da yoktur."

(Al-i İmran Suresi, 91)

Peygamberimiz (S.A.V.)'in mahşer günü sıkıntı içinde bulunan bütün canlıları içine alan genel bir şefaati olacaktır. Sorgularının bir an evvel yapılıp, mahşerin dehşet ve sıkıntısından kurtulmaları için şefaatte bulunacaktır. Ve yapacağı bu şefaat Cenab-ı Hak tarafından kabul edilecektir. Mahşer günü sadece Peygamberimiz (S.A.V.)'e verilen bu imtiyaz, Kur'ân-ı Kerim'de Makam-ı Mahmûd (övülen makam) diye anılır.

Allah (C.C.) bu durumu Kur'ân-ı Kerim'de şöyle haber vermektedir:

"Gecenin bir kısmında uyanarak, sana mahsus bir nafile olmak üzere namaz kıl. (Böylece) Rabbinin, seni övgüye değer bir makama göndereceği umulur."

(İsra Suresi, 79)

Farz namazlardan başka Allah Teâlâ Peygamberimiz (S.A.V.)'e mahsus olmak üzere gece namazı

kılmasını emretmektedir. Farz namazlardan sonra en üstün olan namaz, gece kılınan namazdır. Gece kılınan namaza Teheccüd namazı denir. Bu namazı kılmak Peygamberimiz (S.A.V.) için vaciptir.

Bütün mü'minler cennete Peygamberimiz (S.A.V.)'in şefaati vesilesiyle gireceklerdir. Ümmetinden şirk koşmadan ölen herkese Allah'ın izni ile şefaat edecektir.

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"And olsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, mü'minlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir."

(Tevbe Suresi, 128)

Allah Teâlâ bu âyette kendi isimlerinden olan (Rauf: çok şefkatli ve rahim (pek merhametli) sıfatlarını Peygamberimiz (S.A.V.)'e verilmiştir. Önceki peygamberlerden hiçbirine bu sıfatların ikisi birden verilmemiştir. Kıyamet günü, Peygamberimiz (S.A.V.) mü'minleri sıkıntıdan ve cehennem azabından kurtarmak için, Allah'a çok yalvaracaktır.

Müslümanların da dünyada iken Allah'ın emirlerine ve Peygamberimiz (S.A.V.)'in sünnetine uygun bir şekilde yaşamaları gerekir ki Peygamberimiz (S.A.V.)'in şefaatine nail olsunlar.

CEHENNEM

Cehennem kelimesi lügat olarak; derin kuyu, hayırsız veya huzursuz manalarına gelmektedir. Dünyada iken kâfir, müşrik ve münafık olarak yaşayıp bu şekilde ölenlerin ahirette gideceği yer sürekli cehennemdir. Şefaate nail olmayan günahkâr mü'minler ise günahları ölçüsünde geçici süre cehennemde ceza göreceklerdir.

Allah (C.C.) bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemliktir, onlar orada ebedi kalırlar."

(Bakara Suresi, 39)

Bütün semavî dinlerde yapılan iyiliğin karşılığında mükâfat, kötülüğün karşılığında ise ceza vardır. Gönderilen bütün peygamberler insanları Allah'ın emirlerine uymaları için hiç durmadan ikaz etmişlerdir. Buna rağmen Allah'ı inkâr edip, O'na ortak koşanlar, kitapları yalanlayıp ahireti kabul etmeyenler cehennem azabını hak etmişlerdir.

Allah (C.C.) bu durumu Kur'ân-ı Kerim'de şöyle

haber vermektedir:

"İnkâr edip de (insanları) Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte onlara, yapmakta oldukları bozgunculuklar sebebiyle, azaplarını kat kat artıracağız."

(Nahl Suresi, 88)

İnsanlar ve cinler dünyadaki amellerine göre cehennemde azap edileceklerdir. Cehennem yedi tabakadan meydana gelmiştir. En alt tabaka ise, mü'minlere eziyet eden münafıklara aittir.

Bu gerçeği Allah (C.C.) Kur'ân-ı Kerim'de insanlara şöyle bildirmektedir:

"Şüphe yok ki münafıklar cehennemin en alt katındadırlar. Artık onlara asla bir yardımcı bulamazsın."

(Nisa Suresi, 145)

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Cehennem ehlinin azabı en az olanına cehennemde ateşten yapılmış iki pabuç giydirilir ki onların hararetinden onun beyni fıkır fıkır kaynar."

(Buhari, Müslim)

Cehennem azabı ruh ve bedenle birlikte yapılacaktır. Allah'ın sonsuz adaleti sonucu herkes hak ettiği ceza ile cezalandırılacaktır.

CEHENNEME GİRECEKLERİN YİYECEK VE İÇECEKLERİ

Cehennem Allah'ı inkâr edenler için bir zindan olacaktır. İnsanlar ve cinler cehennemde işlemiş oldukları günahlara uygun şekilde azap edileceklerdir. Orada asla bir serinlik görmeyeceklerdir. Yiyecekleri zakkum ağacı, içecekleri ise kaynar su ve irin olacaktır.

a. Cehenneme Gireceklerin Yiyecekleri

Kur'ân-ı Kerim'de cehenneme ait yiyeceklerden bahseden birkaç ayet şöyledir:

"Şüphesiz zakkum ağacı, günahkârların yemeğidir."

(Duhan Suresi, 43-44)

"Ancak günahkârların yediği kanlı irinden başka yiyeceği de yoktur."

(Hakka Suresi, 37)

“Çünkü bizim yanımızda ağır zincirler ile (donatılmış) cehennem, insan boğazından geçmez yiyecekler ile acıklı azap vardır.”

(Müzemmil Suresi, 12-13)

“…Onlar için kuru dikenden başka yemek yoktur, o ise ne besler ne de açlığı giderir.”

(Gasiye Suresi, 6-7)

“Zira o, cehennemin dibinde bitip yetişen bir ağaçtır.

Tomurcukları sanki şeytanların başları gibidir.

(Cehennemdekiler) ondan yerler ve karınlarını ondan doldururlar.

Sonra zakkum yemeğinin üzerine onlar içini kaynar su karıştırılmış bir içki vardır.”

(Saffat Suresi, 64-67)

b. Cehenneme Gireceklerin İçecekleri

Cehenneme gireceklerin içeceklerine ait gerçekler Kur’ân-ı Kerim’in bir çok ayetinde bütün insanlara şöyle bildirilmiştir:

“(Azgınlar) orada çağlar boyu kalırlar, orada bir serinlik ya da (susuzluk gideren) bir içecek tatmazlar, ancak (dünyada yaptıklarına) uygun karşılık olarak kaynar su ve irin tadarlar.”

(Nebe Suresi, 25)

“…(susuzluktan) İmdat dileyecek olsalar imdat-

larına, erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir. Ne fena bir içecek ve ne kötü bir kalma yeri!"

(Kehf Suresi, 29)

"Üstüne de kaynar sudan içeceksiniz"

(Vakıa Suresi, 54)

"Ardından da (o inatçı zorbaya) cehennem vardır; kendisine irinli su içirilecektir."

(İbrahim Suresi, 16)

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur:

"Eğer cehennemin kaynar suyundan bir kova alınsa ve dünyanın ortasına konulsa onun kötü kokusu ve sıcaklığı doğu ve batı arasındaki her şeyi etkileyecektir."

(Taberani)

CEHENNEM EHLİNİN ELBİSELERİ, ÖRTÜ VE YATAKLARI

Allahu Teâlâ kitabında küfür ehli için cehennemde hazırladığı elim azabı hep tekrar etmiştir. Bu olaylar ayetlerde şöyle haber verilir:

"Onlar için cehennem ateşinden döşekler, üstlerine de örtüler vardır. İşte zalimleri böyle cezalandırınız!"

(A'raf Suresi, 41)

"…İnkâr edenler için ateşten bir elbise biçilmiştir."

(Hac Suresi, 19)

"O gün, günahkârların, zincire vurulmuş olduğu görürsün. Onların gömlekleri katrandandır, yüzlerini de ateş bürümektedir."

(İbrahim Suresi, 49-50)

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Ağıt yakarak kendisini döven kadın kıyamet günü dirildiğinde üzerinde kaynayan katrandan elbise ve kor ateşten bir zırh vardır."

(İbn-i Mace)

DÜNYADA İŞLENEN GÜNAHLARA GÖRE CEHENNEMDEKİ AZAP ÇEŞİTLERİ

Allah'ı inkâr etmek suretiyle, O'na ortak koşanlar, gönderilen peygamberleri yalanlamak suretiyle ahireti kabul etmeyenleri dünyadaki güçleriyle insanlara zulüm edip eziyet verenler elbette cezasız kalmayacaklardır. Kâfirler Allah'ın zatına karşı işlemiş oldukları suçlardan dolayı ahirette Allah'ın rahmetine mazhar olmaktan mahrum kalacaklardır. Ateşteki azapları ise ebedi olacaktır. Herkesin cezası işlemiş olduğu günahları ölçüsünde verilecektir. Allah'a şirk koşanların azabı daha iyi tatmaları için cehennemde vücutları büyütülecektir.

a. Cehennem ehlinin derileri her yanışta azabın acısını tatmaları için başka derilerle değiştirilecektir:

Bu durum Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirilmektedir:

"Şüphesiz ayetlerimizi inkâr edenleri gün ge-

lecek bir ateşe sokacağız, onların derileri pişip acı duymaz hale geldikçe, derilerini başka derilerle değiştiririz ki acıyı duysunlar. Allah daima üstün ve hakîmdir."

(Nisa Suresi, 56)

"Derileri kavurup soyar."

(Mearic Suresi, 16)

b. Cehennem ehlinden inkâr edenlerin bir kısmı zindan olan dar bir yere atılır:

Allah (C.C.) ayetlerde şöyle buyurmaktadır:

"Elleri boyunlarına bağlı olarak onun (cehennemin) dar bir yerine atıldıkları zaman oracıkta yok oluvermeyi isterler."

(Furkan Suresi, 13)

"Biz cehennemi kâfirler için bir hapishane yaptık."

(İsra Suresi, 8)

c. Cehennem ehlinin vücutlarının erimesi ve yüzlerinin dağlanması:

Bu olaylar ayetlerde şöyle haber verilir:

"Ateş yüzlerini yakar; orada suratları çirkin ve gülünç bir halde bulunurlar."

(Muminun Suresi, 104)

"Allah'ın, tutuşturulmuş, (yandıkça) tırmanıp kalplerin ta üstüne çıkan ateşidir."

(Hümeze Suresi, 6-7)

d. Cehennemin yakıtı insanlar ve taşlardır:

Allah (C.C.) bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"Ey insanlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında acımasız, güçlü, Allah'ın kendilerine buyurduğunu karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır."

(Tahrim Suresi, 6)

e. Kâfirler için cehennemde zincirler ve demir topuzlar hazırlanmıştır:

Bu gerçek Kur'ân-ı Kerim'de bütün insanlara şöyle bildirilmiştir:

"Doğrusu biz, kâfirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık."

(İnsan Suresi, 4)

"O gün, günahkârların zincire vurulmuş olduğunu görürsün."

(İbrahim Suresi, 49)

"Biz, onların boyunlarına halkalar geçirdik. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bu yüzden kafaları yukarı kalkıktır."

(Yasin Suresi, 8)

"Bir de onlar için demir kamçılar vardır."

(Hac Suresi, 21)

"Boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde, sıcak suya sürüklenecekler sonra da ateşte yakılacaklardır."

(Mü'min Suresi, 71-72)

f. Kâfir, müşrik ve münafıklar cehennemde ebedi kalacaklardır. Cennete giremeyeceklerdir:

Kur'ân-ı Kerim'de inkâr edenlerin durumu şu şekilde anlatılır:

"İnkâr edenlere de cehennem ateşi vardır. Öldürülmezler ki ölsünler, cehennem azabı da onlara biraz olsun hafifletilmez. İşte biz, küfürde ileri giden her nankörü böyle cezalandırırız."

(Fatır Suresi, 36)

"İnkâr edip zulmedenleri Allah asla bağışlayacak değildir. Onları (başka) bir yola iletecek de değildir."

(Nisa Suresi, 168)

g. Kâfirler Allah'ı görmekten mahrum kalacaklardır:

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Hayır! Onlar şüphesiz o gün Rablerinden (O'nu görmekten) mahrum kalmışlardır."

(Mutaffifin Suresi, 15)

CENNET

Cennet kelimesi lügat olarak; ağaçlar, bahçeler, yeşillikler ve çiçekler anlamına gelmektedir. Cennet mü'minler için hazırlanmış olan, maddi ve manevi nimetlerle dolu sonsuz kalınacak bir saadet yeridir. Orada sadece huzur, güven, mutluluk, refah ve sevinç vardır.

Allah (C.C.) yaşadığımız geçici dünyayı bir rahat mekanı olarak yaratmamıştır. Bu yüzden hiç kimse için mutlak manada bir rahat yoktur. Dünya sınav ve hizmet yeridir. Bu dünya eksik ve sıkıntılarla doludur. İnsan bu mevcut eksiklerle çeşitli şekillerde denenmektedir. Dünyada herkes için geçerli olan çeşitli hastalıklar veya ölüm insanı her an sınamak için yeterlidir.

Mü'minler ancak ahirette cennete girdikleri zaman mutlu bir hayat geçireceklerdir. İman edip, güzel amel işleyenler, içinde ebedi kalacakları cennete

gireceklerdir.

Kur'ân-ı Kerim'de cennet hayatı; çeşitli ayetlerde ve Peygamberimiz (S.A.V.)'in hadis-i şeriflerinde anlatılmaktadır. Allah (C.C.) mü'min kulları için, cennet, kudret eliyle kusursuz bir güzellikte yaratmıştır. Cennette istenen her şey anında gerçekleşecektir. Cennet ehli ebedi olarak hep genç bir şekilde kalacaktır. Cennete ölüm ve ihtiyarlık olmayacaktır. Cennet ehli istediği zaman hoşuna gidecek şekilde suret değiştirebilecektir.

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadisinde şöyle haber verir:

"Cennette bir çarşı vardır. Ancak orada ne alış ne de satış vardır. Sadece erkek ve kadın suretleri vardır. Erkek bunlardan bir suret arzu ederse o surete girer."

(Tirmizi)

Cennet hayatı köşkler, saraylar, bahçeler, pınarlar, çeşitli içecekler, kuş etleri, kokular, ipekli elbiseler ve mücevheratlarla dolu bir mekândır.

Hz. Peygamberimiz (S.A.V.) bir kutsi hadiste;

"Cenab-ı Hak buyuruyor ki; Salih kullarım için ben, cennette hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve insanın kalbinden bile geçmeyen nice nimetler hazırladım."

(Buhari, Müslim, Tirmizi)

Cennet nimetlerinin en büyüğü ve en önemlisi ise, orada Allah'ın cemalini görmektir. Allah (C.C.) cennette cihetsiz ve keyfiyetsiz şekilde, hiçbir şeye benzetilmeyecek halde görülecektir. Allah'ı bir an görmek cennet ve içindeki bütün sonsuz nimetlerden daha üstündür.

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki siz şu ayı görüşünüz gibi, Rabbinizi de göreceksiniz. Ve o sırada izdihamdan ötürü birbirinize zarar vermiş de olmayacaksınız."

(Buhari, Müslim, Tirmizi)

CENNET EHLİNİN KÖŞKLERİ

Allah (C.C.) ayetlerde şöyle buyurmaktadır:

"İman edip güzel işler yapanları, (evet) muhakkak ki onları, içinde ebedi kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennet köşklerine yerleştireceğiz. (Böyle iyi) işler yapanların mükâfatı ne güzeldir!"

(Ankebut Suresi, 58)

"Fakat Rablerinden sakınanlara, üst üste yapılmış, altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, Allah'ın verdiği sözdür. Allah, verdiği sözden caymaz."

(Zümer Suresi, 20)

"İşte bu takdirde O, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi zemininden ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. İşte en büyük kurtuluş budur."

(Saf Suresi, 12)

"Sizi huzurumuza yaklaştıracak olan ne mallarınızdır ne de evlatlarınız. İman edip iyi amelde bulunanlar müstesna; onlara yaptıklarının kat kat fazlası mükâfat vardır. Onlar (cennet) odalarında güven içindedirler."

(Sebe Suresi, 37)

CENNET EHLİNİN YİYECEKLERİ VE İÇEÇEKLERİ

Kur'ân-ı Kerim'de cennet yiyeceklerinden bahsedilen ayetlerden birkaçı şöyledir:

"(Onların) beğendikleri meyveler, canlarının çektiği kuş etleri,"

(Vakıa Suresi, 20-21)

"İman edip iyi davranışlarda bulunanlara, içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele! O cennetlerdeki bir meyveden kendilerine rızık olarak yedirildikçe; bundan önce dünyada bize verilenlerdendir bu derler. Bu rızıklar onlara (bazı yönlerden dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için cennette tertemiz eşlerde vardır. Ve onlar orada ebedi kalıcılardır."

(Bakara Suresi, 25)

"(Cennet ağaçlarının) gölgeleri, üzerlerine sarkar; kolayca koparılabilen meyveleri istifadelerine sunulur."

(İnsan Suresi, 14)

"İyiler ise, kâfir katılmış bir kadehten (cennet şarabı) içerler."

(İnsan Suresi, 5)

"(Bu şarap) orada bir pınardandır ki adına selsebil denir."

(İnsan Suresi, 18)

"Muttakilere vaad olunan cennetin durumu şöyledir: İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Orada meyvelerin her çeşidi onlarındır. Rablerinden de bağışlama vardır. Hiç bu, ateşte ebedi kalan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?"

(Muhammed Suresi, 15)

"Kendilerine mühürlü halis bir içki sunulur. Onun içiminin sonunda misk kokusu vardır. İşte yarışanlar ancak onda yarışsınlar."

(Mutaffifin Suresi, 25-26)

"Bu şaraptan ne başları ağrıtılır, ne de akılları giderilir."

(Vakıa Suresi, 19)

"Onlara pınardan (doldurulmuş) kadehler dolaştırılır. Berraktır, içenlere lezzet verir."

(Saffat Suresi, 45-46)

"Oradan karşılıklı kadeh tokuştururlar, ama burada (içki yüzünden) ne saçmalama vardır, ne de günaha girme."

(Tur Suresi,23)

CENNET EHLİNİN MEYVELERİ

Kur'ân-ı Kerim'de cennet meyvelerinden bahsedilen bir kısım ayetler şöyledir:

"Düzgün kiraz ağacı, meyveleri salkım salkım dizili muz ağaçları,"

(Vakıa Suresi, 28-29)

"Tükenmeyen ve yasaklanmayan sayısız meyveler içindedirler."

(Vakıa Suresi, 32-33)

"İkisinde de her türlü meyveler, hurma ve nar vardır."

(Rahman Suresi, 68)

"Bunlar için bilinen bir rızık, türlü meyveler vardır. Naim cennetlerinde karşılıklı koltuklar üzerine kurulmuş oldukları halde kendilerine ikram edilir."

(Saffat Suresi, 41-42-43-44)

"Bağlar ve bahçeler"

(Nebe Suresi, 32)

"Orada onlar için her çeşit meyve vardır. Bütün arzuları yerine getirilir."

(Yasin Suresi, 57)

"Şüphesiz (o gün) takva sahipleri, gölgeliklerde ve pınar başlarında, canlarının çektiğinden çeşit çeşit meyveler arasında olacaklardır."

(Mürselat Suresi, 41-42)

"Onlara canlarının istediği meyve ve etten bol bol verdik."

(Tur Suresi, 22)

CENNET AĞAÇLARI

Kur'ân-ı Kerim ayetlerinde şöyle buyrulmaktadır:

"Sık ve bol ağaçlı bahçeler."

(Abese Suresi, 30)

"Takva sahiplerine vaad olunan cennetin özelliği (şudur): Onun zemininden ırmaklar akar. Yemişleri ve gölgesi süreklidir. İşte bu, (kötülüklerden) sakınanların (mutlu) sonudur. Kâfirlerin sonu ise ateştir."

(Ra'd Suresi, 35)

"Onlar ve eşleri gölgeler altında tahtlara kurulurlar."

(Yasin Suresi, 56)

CENET EHLİNİN GİYECEKLERİ GİYSİLER VE ZİYNETLERİ

Allah (C.C.) bu durumu Kur'ân-ı Kerim ayetlerinde şöyle bildirmektedir:

"Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranışlarda bulunanları, zemininden ırmaklar akan cennetlere kabul eder. Bunlar orada altın bileziklerle ve incilerle bezenirler. Orada giyecekleri ise ipektir."

(Hac Suresi, 23)

"İşte onlara, alt tarafından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar Adn cennetlerinde tahtlar üzerine kurularak orada altın bileziklerle bezenecekler; ince ve kalın dibadan yeşil elbiseler giyecekler. Ne güzel karşılık ve ne güzel kalma yeri!"

(Kehf Suresi, 31)

"(Onların mükâfatı), içine girecekleri Adn cen-

netleridir. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler. Orada giyecekleri elbiseleri de ipektir."

(Fatır Suresi, 33)

"Cevherlerle işlenmiş tahtlar üzerindedir, karşılıklı olarak oturup yaslanırlar."

(Vakıa Suresi, 15-16)

Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurmaktadır:

"Cennetliklerin başlarında taçlar vardır. Taçtaki tek inci doğu ile batı arasını aydınlatır."

(Tirmizi)

CENNET EHLİNİN KADINLARI

"Gerçekten biz hurileri apayrı biçimde yeni yarattık. Onları, eşlerine düşkün ve yaşıt bakireler kıldık. Bütün bunlar sağdakiler içindir."

(Vakıa Suresi, 35-36-37-38)

"Yanlarında güzel bakışlarını yalnız onlara tahsis etmiş, iri gözlü eşler vardır. Onlar, gün yüzü görmemiş yumurta gibi bembeyazdır."

(Saffat Suresi, 48-49)

"Göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar."

(Nebe Suresi, 33)

"O insanların etrafında öyle ölümsüz genç nedimler dolaşır ki, onları gördüğünde, etrafa saçılıp dağılmış inciler sanırsın."

(İnsan Suresi, 19)

"Orada gözlerini yalnız eşlerine çevirmiş güzel-

ler var ki bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmamıştır."

(Rahman Suresi, 56)

"Otağlar içinde sahiplerine tahsis edilmiş huriler vardır."

(Rahman Suresi, 72)

"Resulüm! De ki; Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Takva sahipleri için Rableri yanında, içinden ırmaklar akan, ebediyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın hoşnutluğu vardır. Allah kullarını çok iyi görür."

(Al-i İmran Suresi, 15)

"İnanıp, iyi işler yapanları da, içinde ebediyen kalmak üzere girecekleri, zemininde ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Orada onlar için tertemiz eşler vardır ve onları koyu (tatlı) bir gölgeye koyarız."

(Nisa Suresi, 56)

CENNETTE MÜ'MİNLER AMELLERİNE GÖRE MÜKÂFAT GÖRECEKLERDİR

Bu durum Kur'ân-ı Kerim ayetlerinde şöyle bildirilmektedir:

"Onlar Allah katında derece derecedirler. Allah onların yaptıklarını görmektedir."

(Al-i İmran Suresi, 163)

"İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihat edenler, rütbe bakımından Allah katında daha üstündürler. Kurtuluşa erenler de işte onlardır."

(Tevbe Suresi, 20)

"Kim de iyi davranışlarda bulunmuş bir mü'min olarak O'na varırsa, üstün dereceler işte sırf bunlar içindir."

(Taha Suresi, 75)

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadis-i şerif'te şöyle

buyurmuştur:

"Cennet yüz derecedir. Her iki derece arası, gök ile yer arası kadardır. Firdevs cenneti derece bakımından bunların en yükseğidir. Allah'tan istediğinizde Firdevs'i isteyin."

(Tirmizi)

ALLAH'IN RIZASINI KAZANMAK VE CENAB-I HAKKI GÖRMEK

"Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaad etti. Allah'ın rızası ise hepsinden büyüktür. İşte büyük kurtuluş da budur."

(Tevbe Suresi, 72)

"Ey huzura kavuşmuş insan! Sen O'ndan hoşnut, O da senden hoşnut olarak Rabbine dön. (Seçkin) kullarım arasına katıl ve cennetime gir!"

(Fecr Suresi, 27-28-29-30)

"Onların Rableri katındaki mükâfatları, zemininden ırmaklar akan, içinde devamlı olarak kalacakları Adn cennetleridir. Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Bu söylenenler hep Rabbinden korkan (O'na saygı gösterenler) içindir."

(Beyyine Suresi, 8)

"Güzel davrananlara daha güzel karşılık, bir de fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir toz (kara leke) bulaşır, ne de bir horluk (gelir) İşte onlar cennet ehlidirler. Ve onlar orada ebedi kalacaklardır."

(Yunus Suresi, 26)

"Yüzler vardır ki, o gün ışıl ışıl parıldayacaktır. Rablerine bakacaklardır. (O'nu göreceklerdir)"

(Kıyamet Suresi, 22-23)

KAYNAKLAR

Kur'ân-ı Kerim ve Açıklamalı Meali / *T.Diyanet Vakfı*

Kur'ân-ı Kerim Tefsiri / *İbn-i Kesir*

Kütüb-ü Sitte / *Prof. Dr. İbrahim Canan*

İhya-i Ulumiddin / *İmam Gazali*

Ölüm ve Ötesi / *İmam Gazali*

Kıyamet ve Ahiret / *İmam Gazali*

Ölüm Kıyamet Ahiret / *İmam Gazali*

İlmihal / *Diyanet İşleri Başkanlığı*

Kabir Âlemi / *Celalettin Es- Süyuti*

İslam İlmihali / *Mehmet Dikmen*

Temel Dini Bilgiler / *Seyfettin Yazıcı*

İslam İnanç İlmihali / *Ümit Şimşek*

Namaz Hocası / *Mevlüt Karaca*

Hüsnü Hatime / *Medine Balcı*

Ölüm Sonrası Hayat / *Burhan Bozgeyik*

Cennet ve Cehennem / *Dr. Sevim Asımgil*

Ölüm, Kabir ve Ötesi / *İmam-ı Şa'rani*

Kıyamet Alâmetleri / *Yusuf El-Vabil*

Cennet / *Harun Yahya*

Kıyamet Günü / *Harun Yahya*

Hz. İsa Gelecek / *Harun Yahya*

Ahir Zaman / *Harun Yahya*

100 Soruda Cennet-Cehennem / *M.Abdulmelik Ez-Zabği*

Farzet ki Öldün / *Haris El-Muhasibi*

Ye'cüc Me'cüc ve Zülkarneyn / *Said Abdulazim*

Cehennemde İnsanların Durumu / *İbni- Recep El-Hanbelî*

Ölüm Sekeratı ve Şiddeti / *Selahaddin Mahmud*

İnsan Nasıl Ölür / *Said Alpsoy*

Mezarda Neler Yaşanır / *Said Alpsoy*

Öldükten Sonra Fayda Verecek Salih Ameller / *İbrahim B.Muhammed*

Kabir Gecelerinden İlk Gece M. İbrahim Selim / *M. El-Mısrî Ebu Ammar*

Kabir Azabından Kurtuluş Yolları / *Ali Abdullah Et-Tahtavi*

Kabir Hayatı / *Hasan Zekeriya Fuleyfil*

Cennet Cehennem / *Şemseddin Yeşil*

YAZARIN DİGER ESERLERİ:

* *Hz. Muhammed (S.A.V.)'nin Mu'cizeleri*
(2010 / İmak Ofset)

* *İslam Dini -*
(2009 / İmak Ofset)

* *Kur' ân-ı Kerim ve Hz. Muhammed (S.A.V.) -*
(İmak Ofset / 2009)

* *Ölüm ve Âhiret Hayatı - (İmak Ofset / 2012)*